

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
KATEDRA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

**Zjištění a porovnání stavu a úrovně tréninků
v oddílech a kroužcích stolního tenisu v jihočeském
kraji
(bakalářská práce)**

Autor práce: Zdeněk Doležal, Tělesná výchova a sport

Vedoucí práce: Doc. PaedDr. Zdeněk Šebrle, CSc

České Budějovice 2011

UNIVERSITY OF SOUTH BOHEMIA

PEDAGOGICAL FACULTY

DEPARTMENT OF SPORTS STUDIES

**Exploration and comparison of training's status and
level of table tennis divisions and clubs in South
Bohemian Region
(graduation theses)**

Author: Zdeněk Doležal

Supervisor: Doc. PaedDr. Zdeněk Šebrle, CSc.

České Budějovice 2011

Bibliografická identifikace

Název bakalářské práce: Zjištění a porovnání stavu a úrovně tréninků v oddílech a kroužcích stolního tenisu v jihočeském kraji

Jméno a příjmení autora: Zdeněk Doležal

Studijní obor: Tělesná výchova a sport

Pracoviště: Katedra tělesné výchovy a sportu

Vedoucí bakalářské práce: Doc. PaedDr. Zdeněk Šebrle, CSc.

Rok obhajoby bakalářské práce: 2011

Abstrakt:

Tato bakalářská práce má zjistit a porovnat stav a úroveň tréninků v oddílech a kroužcích stolního tenisu v jihočeském kraji. Úvod je zaměřen na obecné informace, které mají přiblížit tento sport i široké veřejnosti. Nastiňuji v této části počátek stolního tenisu, jeho vývoj, pravidla, pád i vzestup. Dále se zabývám revolučními změnami materiálu v historii stolního tenisu a to především hrací pálky, která nejvíce ovlivnila samotný vývoj této hry. Hlavní část obsahuje výsledky, které uvedly v dotazníku oslovené kluby a školy v jihočeském kraji zabývajícím se stolním tenisem. Mapuje především stav klubu, ve kterém se nachází, úroveň tréninků a vybavení herny. Na základě těchto získaných informací jsem porovnal stav a úroveň oddílů a škol v jihočeském kraji.

Klíčová slova:

Historie a vývoj ping-pongu, kluby, školy, dotazník.

Bibliographical identification

Title of the graduation thesis: Exploration and comparison of training's status and level of table tennis divisions and clubs in South Bohemian Region

Author's first name and surname: Zdeněk Doležal

Field of study: Physical Education and Sport

Department: Department of Sports studies

Supervisor: Doc. PaedDr. Zdeněk Šebrle, CSc

The year of presentation: 2011

Abstract:

This thesis is to determine and compare the status and level of training in the sections and table tennis club in the South Bohemia region. Introduction includes general information, to bring this sport to the general public. Outline in this section beginning table tennis, its history, rules, fall and rise. I'm also concerned revolutionary changes in the material history of table tennis game, especially bats, who influenced the development of the game itself. The main part contains the results reported in the questionnaire addressed the clubs and schools in the South Bohemia region dealing with table tennis. Maps above all, the club where it is located, the level of training and equipment room. On the basis of information obtained, I compared the state and division level and schools in the South Bohemia region.

Keywords:

History and evolution of ping-pong, clubs, schools, questionnaire.

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce.

Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

Podpis studenta

Datum.....

Poděkování

Děkuji paní PaedDr. Jaroslavě Tenglové za zapůjčení materiálů, literatury, poskytnutí informací, dále všem klubům a školám v jihočeském kraji, kteří byli ochotní mi pomoci. Také děkuji vedoucímu mé bakalářské práce doc. PaedDr. Zdeňku Šebrlemu, CSc.

Zdeněk Doležal

Obsah

1 Úvod.....	9
2 Přehled poznatků.....	10
2.1 Vznik a historie stolního tenisu	10
2.1.1 Počátky stolního tenisu u nás.....	11
2.1.2 Znovuzrození a vývoj ping-pongu.....	11
2.1.3 Zlatá éra Československého stolního tenisu	13
2.1.4 Nástup hráčů z východní Asie na světovou scénu a náš úpadek	14
2.1.5 Stolní tenis zařazen mezi olympijské sporty.....	15
2.1.6 Velká přeměna pravidel na začátku 21. století	15
2.2 Důležité změny materiálu v historii a to především hrací páčky pro ztraktivnější hry	16
2.3 Základní používané vybavení a pojmy ve stolním tenise	19
2.3.1 Vybavení	19
2.3.2 Údery	20
2.4 Stručná pravidla stolního tenisu používané v současnosti.....	21
2.5 Rozbor literatury	22
3 Cíle a úkoly práce	24
3.1 Cílem práce	24
3.2 Z cíle práce vyplývající úkoly	24
4 Metodologie	25
4.1 Metoda dotazníková.....	25
4.2 Metoda pozorování	25
4.3 Metoda rozhovoru.....	26
5 Výsledky a diskuze	27
5.1 Zpracování dat z dotazníků od klubů stolního tenisu	27
5.1.1 První část dotazníku.....	27
5.1.2 Druhá část dotazníku	32
5.1.3 Třetí část dotazníku.....	40

5.2 Zpracování dat dotazníků z kroužků stolního tenisu	45
6 Závěr	48
Referenční seznam	50
Seznam Příloh	52

1 Úvod

Stolní tenis je jedním z nejrozšířenějších sportů v České republice. Jeho dlouhá a zajímavá historie nasvědčuje, že tomu tak bylo již dříve. Jako každý sport měl svoje vzestupy a pády, ale naštěstí přežil až do dnešní doby. Skoro každá, i sebemenší obec v naší republice má k dispozici nejméně jeden pingpongový stůl, ať už je to venku nebo v nějaké společenské místnosti (například kulturní dům, sokolovna nebo hasičská budova). Nejinak je tomu i na základních školách. Téměř na žádné chodbě nechybí stůl a dostatek prostoru kolem něj. Žáci si tak můžou vybit energii a odreagovat se od výuky. Tato skutečnost je velice příznivá.

Dostávám se ale k otázce pohybu dětí a mládeže dnešní doby. Zájem o jakýkoli sport této věkové skupiny stále klesá. Svůj volný čas tráví nejčastěji u fenoménu dnešní doby – u počítače. Přitom sportovních vyžití je stále více. Nejen, že sport obecně zlepšuje fyzickou kondici, napomáhá při rozvoji zdravého životního stylu a může ovlivnit osobnostní rozvoj, ale jde i o jakési odreagování a smysluplnou činnost při zaplňování volného času, kde můžou vznikat nástrahy dnešního světa.

Pro téma stolního tenisu jsem se rozhodl, protože již od dětství k němu mám blízký vztah. Jelikož obec, ve které bydlím má kolem 70 obyvatel, sportovní aktivity tu nebyly rozšířené. Pingpongový stůl tu ale k dispozici byl. Jakožto velký příznivec sportu jsem se pravidelně účastnil turnajů ve stolním tenisu a umisťoval jsem se na předních místech. Od té doby si ho vždy rád rekreačně zahraju a patří k mým nejoblíbenějším sportům vůbec. Mezi moje životní zkušenosti s tímto sportem patří i praxe s tělesně handicapovanými lidmi ve středisku pro zdravotně postižené. Dlouhé hodiny jsem hrál zápasy s vozíčkáři, kteří v pohybu našli ztracený smysl života. Naučili se hrát ping-pong lépe než kdejaký zdravý začátečník a jejich chuť do hry byla obdivuhodná. Pro tyto lidi to není jen zábavný sport, ale díky němu se cítí potřební a nevzdávají se.

Od dob mého dětství uteklo několik let a mě velmi zajímalo, jak jsou na tom dnešní oddíly, kteří se zabývají stolním tenisem. A to jak ty větší a úspěšnější, tak i ty menší, co hrají víceméně pro zábavu. Zajímalo mě, jak probíhají tréninky, jaké mají materiální vybavení a všeobecně podmínky s možnostmi pro trénování.

2 Přehled poznatků

2.1 Vznik a historie stolního tenisu

Vznik této hry nebude určitě tak těžké odvodit. Dokonce i pro ty, kterým stolní tenis vůbec nic neříká. Jak je již z názvu patrné, stolní tenis vznikl z podobné hry, ovšem o mnoho starší hry a to tenisu. Můžeme mluvit o bratrském vztahu mezi těmito sporty, ale stolní tenis je podstatě mladší a menší. Vůbec první zmínka je datována z roku 1881. Není překvapením, v jakém státu vznikla. A to sice v Anglii jako řada dalších sportů. Ovšem úplně prvotní nápad na vznik stolního tenisu byl dovezen anglickými mořeplavci z východní Asie (Čína, Japonsko) roku 1880. Anglie byla tedy spíše prvním evropským státem, kde stolní tenis vznikl. Tenisté přes zimní období nemohli hrát na antukových nebo travnatých kurtech, které nebyly přizpůsobeny na tyto podmínky. A to, byl bezpochyby ten důvod, proč zde stolní tenis vznikl. Tenisté z dlouhých chvil strávených ve svých domovech začali tenis modifikovat. Někdo si vzal, třeba jen zmačkaný papír a rukama si ho pinkali vzduchem přes stůl. Postupem času si vzali pánvičky nebo dřevěné krabičky, míček vyrobili z korkové zátky a na stůl místo sítěky položili knížky. Pravidel samozřejmě nebylo, šlo jen o pouhou hru a radost z pohybu.

Stolní tenis ve svých začátcích (1881) lze charakterizovat jako „domácí tenis“. Až na přelomu devatenáctého a dvacátého století lze hovořit o seriózním sportu. První zárodky pravidel se objevily již kolem roku 1884. Tehdy se míčky počítaly jako u tenisu a to sice na fiftýny, gamy a sety. Až později se začalo počítat do 21 bodů. „Za zakladatele závodní hry je všeobecně uznáván Angličan James Gibb. Z obchodní cesty po Americe v roce 1890 přivezl do Anglie celuloidový míček, který objevil mezi dětskými hračkami. Záhy se celuloidový míček ukázal jako nejvhodnější pro vznikající sport.”¹ Před ním se používaly především míčky gumové (30 mm) a korkové (50 mm). Díky Gibbově iniciativě začaly firmy ve všech zemích vymýšlet nový název pro tento sport. Po řadě neúspěchů vyhrál název „ping pong” na celé čáře. A to hlavně díky charakteristickému zvuku míčku po odrazu od stolu a úderu pálkou.

¹ Slobodzian, V. (2005). 80 let československého stolního tenisu. Praha: Spozia, s. 6

Na začátku dvacátého století se v Anglii hovoří o pingpongové horečce. V zemi nebylo místa, kde by se tento nový sport nehrál. Stolní tenis se také rozvíjel v Německu, Rakousku, Maďarsku a u nás. Ale obliba o tento nový sport rychle zmizela. Hra časem přinesla řádní pinkání, za které mohlo především materiálové vybavení. Ping pong přišel o svoji popularitu a skoro na dvacet let upadl v zapomnění. Obnovení přišlo až na začátku dvacátých let (Slobodzian, 2005. s. 6).

2.1.1 Počátky stolního tenisu u nás

První zmínky o stolním tenise na českém území se objevují kolem roku 1900. Tedy o 19 let později než je samotný vznik tohoto sportu. Jako první ho u nás v zimních měsících začali hrát tenisté a šermíři, kteří stolní tenis nejspíše viděli hrát u našich sousedů. Kluby (tenisové a šermířské) později pořádaly uzavřené turnaje. V roce 1902 se uskutečnil první otevřený turnaj o mistrovství hlavního města Prahy. Přesto, se závodní stolní tenis v českých klubech dlouho neudržel. Od roku 1903 až po první světovou válku u nás není o závodní hře ve stolním tenise ani zmínka. Pokud se v Praze přece jen závodní stolní tenis hrál, tak pouze v německé společnosti. Německý deník uvádí existenci Pražské pingpongové společnosti a zde není ani jeden český klub, který by pěstoval stolní tenis. V tomto období byl u nás stolní tenis především záležitostí soukromou. Hrál se v rodinách jako společenská hra (Slobodzian, 2005. s. 6-7).

2.1.2 Znovuzrození a vývoj ping-pongu

Za úpadkem stolního tenisu na začátku 20. století stálo jak materiálové vybavení, tak později i vypuknutí 1. světové války. Po skončení války se opět začalo blýskat na lepší časy. Po dlouhých 20 letech se stolní tenis znovu dral na výsluní. Začaly se obnovovat uznávané šampionáty a hlavně svazy stolního tenisu.

U nás lze hovořit o skutečném rozvoji stolního tenisu po roce 1920. Ping-pong se nehrál už jen v tenisových klubech, ale také na ubytovnách studentů a ve Strakově Akademii. V roce 1920 v Československu vznikaly již první kluby, ale pod taktovkou německých spolků. Rize první Československý klub zahájil svou činnost v roce 1924 a byl to klub PPC Studentský domov. Později v Praze vznikaly i další stolně-tenisové kluby (Strakova akademie, Malostranský PPC).

Na začátku roku 1925 byla založena Československá tabletennisová asociace (ČSTTA) a o pár dní později položen základ organizovanému stolnímu tenisu na našem území. Tehdy u založení bylo 9 klubů z Prahy. V roce 1926 se konalo první mistrovství světa za účasti devíti států (Anglie, Československo, Dánsko, Maďarsko, Indie, Švédsko, Německo, Rakousko, Wales). V posledním dni na mistrovství světa vznikla Mezinárodní federace stolního tenisu (ITTF). Ta změnila dosud tenisové počítání na počítání do 21 bodů ve všech členských svazech.

V tomto období hrály stolní tenis také ženy. Po čase se kluby začaly zakládat i mimo Prahu. Například v Brně, Bratislavě, Pardubicích, Hradci Králové, Mladé Boleslavi, Kladně atd. Ke konci roku 1928 už bylo vedeno 35 klubů v České tabletennisové asociaci a v témže roce byl stolní tenis uznán za řádného člena mezi sportovními odvětvími. I přesto, že jsme na mezinárodní scéně do této doby nedosáhli žádných větších úspěchů, tak zájem o stolní tenis rostl a počet klubů stoupal. Vůbec první ročník celostátní ligy družstev se hrál v roce 1929/1930 a v průběhu 30. let vznikly i nižší soutěže v jednotlivých oblastech (Slobodzian, 2005. s. 9-10).

2.1.2.1 Začátky stolního tenisu v dnešním jihočeském kraji

Z úplných začátků historie o stolním tenise v Jižních Čechách se zachovalo jen velice málo informací. Především se zde hrála Jihočeská liga, ale také přátelské zápasy a Jihočeská mistrovství. Jihočeská liga se až v roce 1940 připojila k organizaci ČSTTA. V průběhu 30. let minulého století zde vznikala celá řada klubů. Zejména v Českých Budějovicích, ale také i v ostatních městech jako Jindřichův Hradec, Veselí nad Lužnicí, Vodňany, Třeboň, Tábor, Strakonice, Lišov, Volyně.

Zajímavostí určitě je, že první česká pravidla stolního tenisu nebyla vytvořena (přeložena) v Praze, ale v Písku. Pravidla se do té doby moc nedodržovala. Důvodem bylo převzetí z Anglie a neexistence jakéhokoli překladu (Votava, 2009, s. 49-54).

2.1.3 Zlatá éra Československého stolního tenisu

V dnešní době to zní až neuvěřitelně a většina lidí o tom nemá ani tušení, ale Československo patřilo mezi nejužší světovou špičku v ping-pongu. Společně s Anglií, Maďarskem a USA jsme měli nejlepší hráče na světě ve stolním tenise. Za počátek zlaté éry lze považovat rok 1932, kdy naše mužské družstvo na Mistrovství světa v Praze v čele se Stanislavem Kolářem dokázalo jako první v historii porazit mužstvo Maďarska a vyhrát tak naši první zlatou medaili.

„Nevidaný zájem o turnaj ohromně pozvedl popularitu stolního tenisu u nás. Od této chvíle se začala v dějinách stolního tenisu psát éra Československá.“² Historický úspěch na MS se ihned odrazil do dění v naší republice. Pingpongové stoly byly vedle tradičního kuželníku najednou ve všech restauracích, hostincích a kavárnách. Stolní tenis ve velkém množství pronikl i na venkov. S tím samozřejmě ruku v ruce stoupá počet oddílů, klubů a hráčů.

I přesto, že stolní tenis získává jeden úspěch za druhým, v roce 1935 je registrováno pouhých 197 klubů a 3218 hráčů a hráček. Bylo to dané hlavně tím, že spousta hráčů byla neregistrovaná, protože kluby nechtěly platit registrační poplatky za hráče. V této době byl ovšem stolní tenis čistě amatérský sport. Hráči trénovali až po práci a peněžní odměny neexistovaly. Nejlepší hráči se nejvíce objevovali v pražských klubech (Slobodzian, 2005. s. 17, 20).

Zlatá éra Československého stolního tenisu trvala bezmála 20 let. Bohužel byla narušena 2. světovou válkou, která přerušila veškeré mezinárodní styky, a náš stolní tenis bezesporu ztratil šanci získat další velké úspěchy. I tak Československo získalo úctyhodných 29 zlatých medailí. S tímto obdobím jsou spjaté především jména jako Bohumil Váňa, Marie Kettnerová a Ivan Andreadis. Po válce v roce 1946 federace ITTF založila Evropský pohár, aby zalepila místo před mistrovství světa. Od roku 1959 je Mistrovství světa pořádáno po dvou letech a mezi nimi se pořádá Evropský šampionát. Naši poslední zlatou medaili na Mistrovství světa získala mužská čtyřhra v roce 1957, ale to je již období, ve kterém světovou špičku ovládali hráči z východní Asie (http://cs.wikipedia.org/wiki/Stoln%C3%AD_tenis#Zlat.C3.A1_.C3.A9ra_.C4.8Desk.C3.A9ho_stoln.C3.ADho_tenisu).

² Slobodzian, V. (2005). 80 let československého stolního tenisu. Praha: Spozia, s. 14

2.1.4 Nástup hráčů z východní Asie na světovou scénu a náš úpadek

V 50. letech minulého století se na světovou špičku začaly dotahovat i ostatní země a mezinárodní turnaje (MS) se vyrovnávaly čím dál tím víc. Postupně a trvale zvítězil útočný styl nad obranným. Velký význam v historii stolního tenisu znamenal nástup japonských hráčů, kteří ihned ovládli světovou špičku.

Naši funkcionáři se snažili na nástup japonských hráčů ihned odpovědět, protože tušili, že by nám v budoucnu mohla světová špička v ping-pongu utéct. Proto navrhli, že je potřeba reprezentaci omladit. Ovšem naše podmínky pro trénování mládeže souvisely s nedostatkem kvalitních mladých hráčů. Největší problém byl v tréninku talentů, které u nás bezesporu byli, ale pár nadšenců do trénování nemohli vše zachránit. Naše zlatá generace mistrů světa pomalu, ale jistě stárла a žádný z mladých hráčů zdaleka nedosahoval jejich kvalit. Tedy v polovině padesátých let 20. století naše budoucnost nijak růžově nevypadala. V tomto období u nás bylo přibližně 2000 oddílů a 34816 hráčů a hráček (Slobodzian, 2005. s. 70).

Na samém vrcholu se Japonci drželi po celá 50. léta. Jak muži, tak i ženy. Kolem roku 1960 nastupuje další éra. Opět je to stát z východní Asie, ale tentokrát Čína. Stolní tenis se v těchto letech stával rychlou a dynamickou hrou, kvůli novým potahům na pálce. Asijští hráči mají pro tento styl hry lepší somatotyp než Evropané, což taky pomohlo k jejich nadvládě nad světem. Výraznou dominanci Číňanů úspěšně narušují i jiní hráči. Nejvíce jim vzdorují špičkoví hráči ze Švédska, Jižní Koreje, Německa, Běloruska a Rakouska (http://www.gamepark.cz/stolni_tenis_464167.htm).

Naším hráčům kvalita světového stolního tenisu pomalu ujížděla. To se potvrdilo na světovém šampionátu v roce 1961, kde jsme nezískali v soutěži jednotlivců ani jednou medaili. To se nám nestalo od roku 1931. I tak nám ve světovém žebříčku zemí ve stolním tenise patřilo 9. místo a ženám 6. místo. To nás pořád řadilo do širší světové špičky. Stolní tenis se v Československu stal čtvrtým nejrozšířenějším sportem. V této době Českoslovenští reprezentanti na mistrovství světa dosáhli ojedinělých úspěchů. Ilona Voštová 3. místo v roce 1971, Alice Grófova 2. místo v roce 1973. Mužské družstvo získalo 3. místo v roce 1975 a 1991. Na mistrovství Evropy od roku 1959 jsme doposud získali 9 titulů. I když naše výkony na mezinárodní scéně spíše stagnovaly, stolní tenis se u nás pořád rozvíjel a přibývaly další kluby a hráči. V roce 1975 bylo registrovaných 2170 oddílů a 50785 hráčů a hráček (<http://www.obec-lukov.cz/tj/stolni-tenis/clanek-podrobna-historie-stolniho-tenisu.html>).

2.1.5 Stolní tenis zařazen mezi olympijské sporty

Mezinárodní federace stolního tenisu chtěla popularizovat tento sport, proto se změnila pravidla. To mělo vést k atraktivnější podívané pro diváky. Tato myšlenka se také na sto procent povedla a úspěchem bylo zařazení stolního tenisu na program letních olympijských her v roce 1988 v Soulu. Od té doby má pevné místo mezi olympijskými sporty a to především kvůli velké oblibě ve východní Asii. Našimi největšími úspěchy na olympijských hrách bylo 4. místo ve dvouhře žen pro Hrachovou (1988) a později v roce 1996 ve dvouhře mužů pro Korbela (<http://www.pooltables-rotter.com/e-shop/stolni-tenis-ping-pong/historie-stolniho-tenisu/>).

2.1.6 Velká přeměna pravidel na začátku 21. století

V roce 2000 nastala dosud největší revoluce ve změně pravidel od konce padesátých let. A to sice, že:

- průměr míčku byl zvětšen z 38 mm na 40 mm a tím se snížila rychlost i rotace
- v setu se počet bodů snížil z 21 na 11 a hráč v řadě podává pouze dvakrát a ne pětkrát
- byly zakázány některé záludné potahy
- zcela vyloučeno zakrývání míčku při podání
- časový limit na trvání setu zůstal (téměř se nepoužívá, jen zřídka, když na sebe narazí dva obraněři)

(http://cs.wikipedia.org/wiki/Stoln%C3%AD_tenis#Revoluce_v_pravidlech_v_roce_2000)

2.2 Důležité změny materiálu v historii a to především hrací pálky pro zatraktivnění hry

Po úvodním rozmachu a oblíbenosti stolního tenisu v Anglii na konci 19. století začala tato hra pomalu, ale jistě upadat až málem skončila v úplném zapomnění. Ptáte se proč tomu tak bylo? Odpověď je jasná a docela logická. Na vině je materiál a to konkrétně pálky. Pálky byly celé ze dřeva. Samozřejmě i hrací plocha, která tenkrát ještě neměla žádný potah. Tím pádem nebylo možné zlepšit kontrolu míčku. Technika úderů zůstala na stejné úrovni, a proto se na nejvyšší možnou úroveň dostali v podstatě všichni hráči, kteří dobře viděli. Stačilo jim, pouze pinknout míček přes síťku. Hrály se dlouhé zápasy, které pro diváka nebyly vůbec atraktivní a zajímavé. Proto nastal úpadek a o stolní tenis nebyl zájem. „Toto období se nazývalo anglické nebo také období dřevěné pálky.“³ A trvalo do roku 1926.

Po tomto roce nastalo období pálky s vroubkovanou gumou. Již v letech 1903 si Angličan E. C. Goode nalepil na pátku vroubkovanou gumu. To však bylo tehdy ještě zakázáno. Po více než dvaceti letech se ukázalo, že tento krok byl pro vývoj hry správný. I když začátky vůbec nebyly jednoduché. Hned na prvním mistrovství světa (1926) žádali hráči s dřevěnými páčkami o zrušení pálek s vroubkovanou gumou s odůvodněním, že kazí hru. Po mistrovství světa však vroubkovaná páčka vyhrála na plné čáře a přesvědčila většinu odpůrců. S novou páčkou bylo mnohem více možností úderů a to především rotací, což u dřevěné pálky nebylo možné. Guma na pálce umožnila vznik širokého rejstříku spodních a horních rotací. Období gumové pálky tedy pomyslně převzalo žezlo po pálce dřevěné.

Ve 20. a na začátku 30. let dominovala jednoduchá halfvolejová hra nebo obranářská hra s dolní rotací. Novou techniku úderů udávali především Maďaři a Angličané (Victor Barna, Fred Perry, Miklós Szabados, Richard Bergmann). Mezi nové údery patřil elegantní bekhendový útok, tvrdý forhendový drajv, lift, halfolej a čop. Hráči se dělili podle stylu, kterým hráli. A to sice na obranný a útočný styl. Později někteří hráči přinesli do stolního tenisu kombinaci obranné a útočné hry. V polovině 30. let převažovala obranná hra, která vedla k dlouhým výměnám. Pro diváka se stal stolní tenis nezáživný. Proto v zájmu dalšího vývoje byla snížena výška sítě z 17,14 cm na 15,25 cm a zaveden časový limit. Stále hovoříme o období pálky s vroubkovanou

³ Slobodzian, V. (2005). 80 let československého stolního tenisu. Praha: Spoza, s. 147

gumou. Druhá světová válka zbrzdila vývoj stolního tenisu. Kvůli mezinárodní izolaci se hra nemohla rozvíjet a styl hry se uchoval z 30. let. Vývoj materiálu rovněž stagnoval a to i po válce. Až v polovině 50. let spatřil světlo světa tzv. houbový potah Japonců. Nový podklad na pálky přinesl opravdovou revoluci ve stolním tenise. A to ve smyslu negativním, tak i pozitivním.

„Silný měkký houbový potah představený Japonci na MS 1952 v Bombaji překvapil zbytek světa a dosud neznámý Japonec Hirodži Satoh se stal nečekaně mistrem světa. Míčky odražené od houby létaly rychle, nekontrolovatelně a také neslyšně. Mnoho výborných světových hráčů si najednou neumělo poradit s těmito údery a rotacemi. Svým způsobem byla hra s houbou neregulérní, alespoň z pohledu dosavadních zvyklostí. Avšak pravidla ji nezakazovala. Co není zakázáno, je dovoleno, a platí to i ve stolním tenise. Vznikly dva tábory nesmiřitelných – odpůrců houby žádající zákaz a těch, kteří si hru s ní rychle osvojili a využili vlastností ke svým úspěchům. Kupodivu se s houbou rozšířilo pinkání i u hráčů, kteří s normální pálkou útočili. Vyčkávací taktika představovala další mínus houby. Lze však současně konstatovat, že houba v podání asijských hráčů přinesla dynamičtější a pohybově náročnější stolní tenis. Umožňoval pestřejší úderový rejstřík.“⁴

Přesto byly pořád snahy japonský potah (tzv. houbu) zakázat, ale stále se nedařilo příznivce houby na kongresech přehlasovat. Až na kongresu v roce 1959 byla schválena standardizace pálky a ta houbu zakázala. Ovšem pravidla umožnila mít z jedné strany pálky vroubkovanou gumu a na druhé houbový potah, za přesně dané tloušťky. Guma mohla mít vroubky dovnitř (soft) nebo ven (sendvič). Pozitivem přes všechny problémy byl vznik kombinace potahů ze stran pálky. Tento nový trend vydržel až do dnešní moderní doby.

Po roce 1959 mluvíme o období sendviče a softu, která vznikla standardizací pálky v témže roce. Příchodem houby se hra nesmírně zrychlila a stolní tenis se ve většině případů změnil ze statické na dynamickou hru. Změna hry měla za následek masový nárůst útočně laděných hráčů. Za touto změnou stály především firmy. Zabývaly se vývojem nových materiálů pro zvýšení rychlosti a účinnosti rotací, které více vyhovují útočnému stylu. Jinak byl to této doby obranný a útočný styl vyrovnaný. Na přelomu padesátých a šedesátých let se firmy doslova předháněly ve vývoji. Na trh nově nastoupily softové potahy s vysokou rotací nebo pružná dřeva, dávající míčku

⁴ Slobodzian, V. (2005). 80 let československého stolního tenisu. Praha: Spoza, s. 147

větší rychlost. Později přibýlo přelepování potahů (těsně před zápasem) a karbonové dřevo, což vše opět zvýšilo. Na začátku 70. let se firmy začaly také zajímat o potahy pro obranný styl. Tyto nové potahy zase umožnily obránářům zpomalit hru a zmírnit rotaci míčku. Kombinace útočných a obraných potahů na pálce ovšem vedla tenis opět na scestí. Potahy mohly mít podle pravidel stejnou barvu a hráči tak těžko odhadovali rotaci. Z toho pramenily jednoduché chyby těch technicky nejvyspělejších hráčů. Stolní tenis ztrácí úroveň a především líbivost u diváků. Návrh na kongresu pro změnu barvy potahů nebyl ještě v letech 1977 - 1979 přijat. To se povedlo až v roce 1983, když návrh dostal potřebnou většinu. O dva roky později přibýlo další pravidlo. Barva potahů byla omezena jen na černou a červenou. Tyto pravidla bezpochyby stolnímu tenisu velmi prospěly. Firmy stále vyvíjely a vyvíjí různé modifikace potahů, které hru ničí. Proto mezinárodní federace stolního tenisu každoročně vydává seznam schválených potahů, aby udržela atraktivní pojetí této hry a zájem diváků (Slobodzian, 2005. s. 147-148).

Shrnutí revolučních materiálových změn pátky v historii stolního tenisu:

- 1) *Dřevěná pátky (od roku 1884)*
- 2) *Potah s vroubkovanou gumou (od roku 1926)*
- 3) *Houbový potah (od roku 1952)*
- 4) *Potah- sendvič a soft (od roku 1959)*
- 5) *Modifikace potahů (od roku 1970 po současnost)*

2.3 Základní používané vybavení a pojmy ve stolním tenise

Jako každý sport, tak i stolní tenis má své základní vybavení a specializované pojmy. Mezi vybavení patří stůl, síťka, míček a samozřejmě pálka. Základní pojmy pro údery ve stolním tenise jsou důležité především pro trenéra. Je to nezbytná součást při vysvětlování či popisu techniky úderu nebo herních kombinací na tréninku (Hýbner, 2002, s. 33).

2.3.1 Vybavení

1) Stůl – má obdélníkový tvar. Stoly soutěžní charakteru jsou přesně dané a mají rozměry 152 x 274 cm, vysoký 76 cm. Stejná tloušťka stolu ve všech místech, by měla zaručit stejný odskok míčku. Hrací plocha je ze dřeva a lisována z více vrstev. Stůl může být instalován napevno, ale častěji jsou používány stoly skládací s kolečky. Především je to dáno tím, že místa kde se stolní tenis hraje, jsou víceúčelová. Na ploše jsou vyznačeny střední dělicí čáry pro čtyřhru. Kraje a konce stolu jsou taktéž označeny čarami pro zvýraznění obvodu. Čáry mají bílou barvu. Barva stolu je nejčastěji zelená, teď se objevují i stoly modré. Barva je důležitá kvůli viditelnosti míčku.

2) Síťka – rozděluje stůl přesně v polovině jeho délky a je vysoká 15,25 cm. Přesah síťky je na každé straně stejný jako délka výšky. Oka síťky musí být hustá, aby skrz ji neprošel míček. Musí být pevná kvůli napnutí, které musí být přes celou její délku. Vrchní část síťky je ohraničená páskou. Barva je nejčastěji zelená, modrá a černá.

3) Míček – materiál, z kterého je míček vyroben se nazývá celuloid. Je to plast, který je tvrdý a zároveň elastický. Míček je dutý a musí být co nejdokonaleji kulatý kvůli ideálnímu odskoku. Obvod činní 40 mm. Barva je především bílá, žlutá (oranžová).

4) Pálka – vyrábí se ze dřeva a také z karbonových materiálů. Skládá se z rukojeti a vlastní hrací plochy. Tvar a velikost je libovolná. Především se to odvíjí podle držení pálky, které je buď evropské, nebo asijské. Obvykle je hrací plocha ovál o průměru cca 20 cm. Hrací plocha je pokryta potahem. Ten je nejčastěji složen z podkladu a na ní je gumový povrch. Horní povrch může mít různé vlastnosti, podle toho jakým stylem chceme hrát. Tloušťka potahu na jedné straně může být maximálně 4 mm. Strany potahu musí být barevně odlišený. Černou a červenou barvou (Hýbner, 2002, s. 11-12).

2.3.2 Údery

Nejzákladnější rozdělení je na údery hrané **zprava** a **zleva**.

Forhend – u praváka úder hraný z pravé strany

Bekhend – u praváka úder hraný z levé strany

2.3.2.1 Metodická řada

Podání – zahájení hry. Kvalitní podání jsou zdrojem přímých bodů a také důsledkem nekvalitních příjmů, který nám dodává výhodu do následné akce.

Základní přímý úder – neboli pink. Jednodušší hrát bekhendem než forhendem. Bekhendem míček hrajeme v ose těla, dopředu. U forhendu se tělo musí vytočit, úder je veden mimo osu těla a to je složitější.

Lift – je to útočný úder s nízkou horní rotací. Pohyb paže směřuje ze zdola nahoru. Používá se především k příjmům úderů, které jsou hraný s dolní rotací. Lift je jednodušší zahráný forhendem.

Topspin – hlavní úder útočné hry. Vychází z liftu jen má větší horní rotaci. Po dopadu na soupeřovu polovinu prudce odskakuje.

Drajv – útočný úder, dlouhý švih paže s rotací trupu a pánve. Úder se snažíme zahrát v nejvyšším bodě letu míčku. Jde o zrychlení hry.

Smeč – závěrečný úder. Jde o výrazné přidání tvrdosti do úderu.

Slajs – základní úder pro obranu. Pohyb paže při úderu je shora dolů a následně dopředu s přikrčením hráče. Dráha letu míčku je těsně nad sítkou s mírnou dolní rotací.

Čop – také obranný úder. Krátký, prudký švih paže a to zejména v zápěstí, který dodá míčku vysokou rotaci. Dráha letu míčku je vyšší než při slajsu.

Náraz – podobný jako slajs, jen není míčku udělena skoro žádná rotace.

Lobovaná obrana – jediný obranný úder, který je hraný s horní rotací. Míček vybíráme až pod úroveň hrací plochy. Ve vzdálené hrací zóně. Tento úder používáme proti tvrdé útočné hře.

Kontradrajv – patří do proti-útočných úderů. Obrana soupeřova drajvu. Vznikem topspinu se už tolik nevyužívá. Pro začátečníky je ale pořád nepostradatelný.

Blokink – také proti-útočný úder, když soupeř zahraje topspin. Jednodušší je blokování bekhendem. Úder zahrát při vzestupném pohybu míčku u stolu.

Kontratopspin – další z řad proti-útočných úderů. Také hrán na topspin. Můžeme ho zahrát jak ze vzdálené hrací zóny pod úrovní stolu, tak i nad stolem vzestupným pohybem míčku. Míčku udělujeme horní a boční rotaci.

Stopbal – neboli *krat'as* je úder zahraný těsně za sít'ku. Požívaný nejčastěji proti obránářům, kteří jsou daleko od stolu (Hýbner, 2002, s. 34-62).

2.4 Stručná pravidla stolního tenisu používané v současnosti

Stolní tenis se při profesionálních soutěžích musí řídit podle přesně stanovených pravidel. I když tuto hru hraje mnoho lidí jen tak pro zábavu, ať už ve školních družinách, doma s kamarády nebo při jakékoliv příležitosti měli bychom alespoň základní pravidla stolního tenisu znát a podle nich se řídit. Hrát můžeme buď dvojhru, nebo čtyřhru.

Zápas se hraje na jakýkoliv počet lichých setů. Vyhrává ten hráč, který zvítězí ve větším počtu setů. Platí tedy, když hrajeme na 2 vítězné sety, celkem můžeme odehrát tedy 3 sety (zápas 2:1). Když hrajeme na 4 vítězné sety, celkem se můžeme dostat až na 7 setů (zápas 4:3).

Sada se hraje na 11 vítězných míčů. Vítězí ten hráč, který tohoto čísla dosáhne jako první. Je-li stav 10:10, zvítězí ten hráč, který jako první získá rozdíl dvou bodů ve skóre. Hráči se v utkání střídají při podání a to po dvou bodech. Při stavu 10:10 se podání mění už po jednom bodu. O podání se losuje, kdo los vyhraje, může si vybrat, zda bude podávat nebo přijímat.

Body získáváme např.: špatným podáním soupeře (míček jde do sít'ky), nevrátí-li soupeř správně míček. Bod, ale můžeme také získat, pokud soupeř částí svého oděvu (vybavení) pohne hrací plochou; dotkne-li se sít'ky nebo volnou rukou hrací plochy (Hýbner, 2002, s. 12-13).

2.5 Rozbor literatury

Literatury v knižní podobě týkající se stolního tenisu je velmi málo oproti jiným sportům. A ty knížky, které vyšly, se nejvíce zaměřují na jeho základní pravidla, vybavení, a trénování pro začátečníky. Podrobnou historii tohoto sportu najdeme spíše v útrokách knihoven, kde jsou zachovány v podobě starých časopisů, novin a deníků z té doby. Je pravdou, že v posledních letech se situace zlepšuje a vycházejí nové knížky, ve kterých se dočtete od počátků stolního tenisu až po dnešní dobu. Dále jsem využíval knížky, týkající se metod pedagogického výzkumu a zásad při psaní bakalářské práce. Použil jsem především ty knížky, které mě svým zpracováním nejvíce vyhovovaly a zaujaly.

SLOBODZIAN, V. 80 let československého stolního tenisu. Praha: Spozia, 2005, 243 s. ISBN 80-903622-0-6. Tuto knížku mohu jen doporučit, jedná se bezesporu o jednu z nejlépe zpracovaných knížek o stolním tenise vůbec. Je zde podrobně zpracovaná historie a vývoj československého stolního tenisu, životopisy našich nejlepších hráčů, revoluce změn materiálového vybavení a spousty dalších zajímavých informací, které spíše ocení člověk se zájmem o stolní tenis.

HÝBNER, J. Stolní tenis. 1.vyd. Praha: Grada, 2002, 93 s. ISBN 80-247-0306-8. Toto vydání je zaměřené pro ty, kteří se chtějí o stolním tenise dozvědět základní věci a pro ty, co si chtějí informace osvěžit nebo doplnit. Obsah knížky zobrazuje vybavení potřebné ke hraní ping-pongu, stručná pravidla, techniku úderů a přípravu k trénování mládeže. Knížka je napsaná jednodušeji, proto by se měla začátečníkům lépe číst.

CHRÁSKA, M. Metody pedagogického výzkumu. 1.vyd. Praha: Grada, 2007, 265 s. ISBN 978-80-247-1369-4. Patří k novějším publikacím. Najdeme zde základy pedagogického výzkumu. Knížka je rozdělena na 4 kapitoly, ve kterých se autor zabývá vědeckým výzkumem, měřením ve výzkumu a jeho druhy, statickými metodami při testování hypotéz a metodami sběru dat ve výzkumech.

FRÖMEL, K. Kompendium psaní a publikování v kinantropologii. 1.vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, Fakulta tělesné kultury, 2002, 126 s. ISBN 80-244-0514-8. Kniha je jakýmsi průvodcem jak při psaní diplomových prací (bakalářských a magisterských), tak i seminárních prací, rigorózních prací, závěrečných písemných prací, disertačních prací, habilitačních prací. Při vytváření některé z těchto prací by vám tato knížka neměla určitě chybět. Je tu znázorněno opravdu vše. Od úvodu až po závěr.

Využil jsem také pomoci internetu. Převážně ale jen na zjištění nejnovějších informací, pravidel a vybavení stolního tenisu, které se průběžně v malé míře mění. Veškeré použité články z internetových zdrojů jsem poté porovnával s obsahy knih a tím ověřoval jejich pravost. Informace jsem čerpal především z internetové stránky: http://cs.wikipedia.org/wiki/Stoln%C3%AD_tenis

3 Cíle a úkoly práce

3.1 Cílem práce

Stolní tenis patří v dnešní době mezi nejrozšířenější sporty jak u nás, tak i ve světě. Mnoho lidí hraje ping-pong spíše rekreačně a i většina oddílů hraje v nižších soutěžích spíše pro zábavu. Na špičkové úrovni se u nás pohybuje jen malá část klubů.

Cílem práce je zjistit jaký je stav a úroveň tréninků v oddílech a kroužcích v jihočeském kraji. Použil jsem k tomu především metodu dotazníkovou. Vytvořený dotazník jsem následně rozeslal všem klubům v příslušné lokalitě. Dalším úkolem je zhodnotit získaná data z dotazníku a porovnat jejich výsledky.

3.2 Z cíle práce vyplývající úkoly

1. Najít všechny oddíly a školy v jihočeském kraji
2. Prostudovat literaturu, která se zabývá vytvořením dotazníku
3. Vypracovat dotazník
4. Dotazníky odeslat všem klubům a školám k vyplnění
5. Prostudovat literaturu, která se zabývá stolním tenisem
6. Z nastudované literatury napsat obecné informace o stolním tenise
7. Zpracovat získané data z vyplněných dotazníků od klubů a škol
8. Shrnout výsledky ze získaných dat

4 Metodologie

4.1 Metoda dotazníková

Dotazník je soustava předem připravených, promyšlených a správně formulovaných otázek, která dotazovaná osoba vyplní písemně. Dotazníkové metodě bývá vytýkáno, že nezjišťuje to, jací respondenti skutečně jsou, ale jací by chtěli ve skutečnosti být. Dotazník můžeme v podstatě předat třemi způsoby. A to poštou, osobně a prostřednictvím další osoby. Nejvýhodnější je osobní předání kvůli prakticky stoprocentní návratnosti. Dotazník předáme, počkáme, než je vyplněn a hned jej vybíráme zpět. Naopak největší problémy jsou z dotazníky rozesílané poštou, u kterých bývá velmi malé procento návratnosti (30% - 60%). A také vyplněné dotazníky nemusí být nutně pravdivé. Ovšem nespornou výhodou je, že umožňuje shromažďování dat od velkého počtu respondentů. Pro úspěch dotazníkového šetření je dobré, aby byl dotazník anonymní. Odpovědi bývají pravdivější. Doporučuje se před vlastním šetřením provést před výzkum a vyzkoušet tak navržený dotazník. Pečlivý před výzkum zmenší riziko neúspěchu, protože máme možnost navržený dotazník upravit, změnit formulaci položek nebo některé položky vypustit (Chráska, 2007, s. 163, 174-175).

Odeslal jsem dotazníky pomocí pošty (emailu), protože tak velký počet klubů a kroužků nebylo v mých silách navštívit osobně. Dotazníky byly celkem dva. Jeden byl určen pro kluby a ten druhý do kroužků. Pro ověření získaných dat z dotazníků od klubů jsem navíc použil metody pozorování a rozhovoru.

4.2 Metoda pozorování

Metoda pozorování je nejstarší a nejrozšířenější metodou získávání dat. Mnoho lidí považuje tuto metodu za nejdůležitější a nezastupitelný způsob shromažďování získaných dat. Ovšem musíme upozornit na to, že běžné pozorování často pozorovanou skupinu ovlivní a to snižuje jeho význam. Pozorování se rozlišuje z hlediska času na krátkodobou a dlouhodobou. Dlouhodobé může trvat i několik let, zato krátkodobé pozorování většinou netrvají déle než vyučovací hodinu. Z hlediska přítomnosti se pozorování rozděluje na vlastní pozorování a nevlastní pozorování. Vlastní pozorování

znamená, že jste v přímém styku s předmětem pozorování a naopak při nevlastní pozorování pracujeme různými výpověďmi o předmětu. Dále se pozorování dělí na standardizované a nestandardizované. Do nestandardizovaného pozorování patří třeba učitel ve škole, který je ovlivněn osobnostmi žáků, které velmi dobře zná. Učitel je poznamenán intuitivním přístupem a subjektivitou. Naproti tomu standardizované pozorování je, když jdeme pozorovat neznámou skupinu. Pak je naše rozhodování systematické a relativně objektivní (Chráska, 2007, s. 151-152).

V této práci jsem použil pozorování krátkodobé, vlastní a standardizované, které především sloužilo jako kontrolní prvek, pro vyplnění dotazníky od klubů. Při sledování tréninku a zázemí jsem vyplněný dotazník srovnal s tím, co jsem na vlastní oči viděl. Do jakých oddílů zajedu, bylo více méně náhodné, ale vybíral jsem si především podle ochoty a spolupráce jednotlivých klubů.

4.3 Metoda rozhovoru

Rozhovor neboli interview je metoda shromažďování dat o realitě, která spočívá v komunikaci mezi výzkumným pracovníkem a respondentem. Velká výhoda rozhovoru je navázání hlubšího osobního kontaktu, ale z velké části to závisí na schopnostech výzkumníka. Měl by se snažit navázat přátelský vztah a vytvořit tak příjemnou atmosféru. Interview lze vést jako strukturovaný, nestrukturovaný a polo-strukturovaný rozhovor (Chráska, 2007, s. 182).

Využil jsem rozhovoru strukturovaného, protože se vyznačuje přesně určenými položkami. Proto se přibližuje metodě dotazníkové, jen s tím rozdílem, že tazatel čte položky a zapisuje odpovědi. Tuto metodu získávání dat jsem uplatnil u klubů, které mi neposlaly dotazník zpět nebo v dotazníku chyběly vyplněné položky. K těmto klubům jsem zajel osobně a dotazník pomocí metody rozhovoru vyplnil.

5 Výsledky a diskuze

5.1 Zpracování dat z dotazníků od klubů stolního tenisu

V jihočeském kraji je zaregistrováno celkem 89 klubů. Všem klubům byl dotazník poslán pomocí pošty (emailu). Dotazník měl zjistit stav a úroveň tréninků v oddílech. Má celkem 25 položek a skládá se ze tří částí. Po zaslání dotazníků emailem se vrátilo pouze 37 vyplněných kusů. To je pouze 41% návratnost. Proto jsem v pomyslném druhém kole do klubů volal a žádal je ještě jednou o pomoc. Do některých klubů jsem zajížděl osobně, kvůli vyplnění nebo kontrole již přijatých dotazníků. V druhém kole přišlo dalších 21 vyplněných kusů. Což je celkem 58 dotazníků a tím i 65% návratnost. Při získávání dat od oddílů jsem použil nejen metody dotazníkové, ale také metodu pozorování a rozhovoru.

5.1.1 První část dotazníku

První část dotazníku se skládá ze sedmi položek. Položky jsou zaměřené na zjištění stavu oddílu z pohledu počtu hráčů, týmů a trenérů v příslušném oddíle. Tato část byla určena k vyplnění všem oddílům.

1) Vede váš oddíl nějaké mládežnické týmy?

a) ano (pokračujte otázkou 1.1)

b) ne (pokračujte otázkou 2)

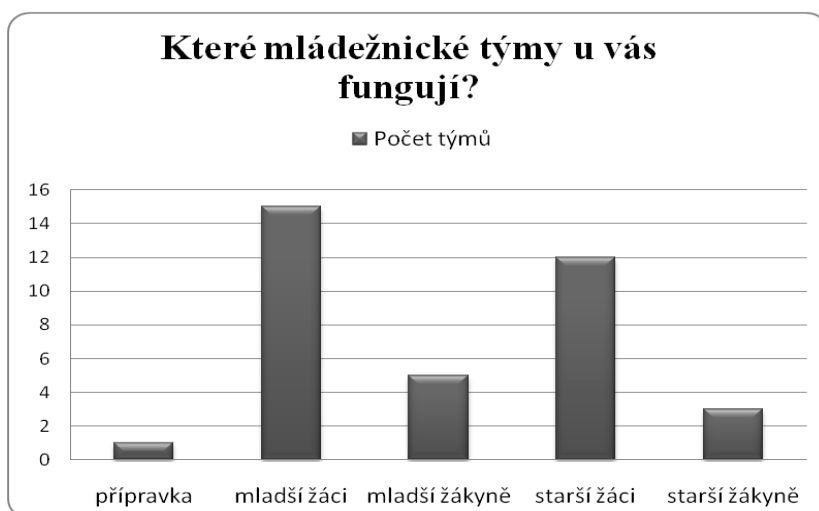

Obrázek č. 1 Procentuální vyjádření mládežnických týmů v oddíle

Jak je patrné z obrázku č. 1, žádný mládežnický tým nemá v jihočeském kraji 67 % klubů. Je to hlavně dáno tím, že oddíly nemají takový počet dětí k vytvoření celého týmu. Mládežnických soutěží je proto velmi málo a pořádané turnaje nejsou pro správný vývoj mladých hráčů tak ideální jako celoroční soutěž. Společnost ve stolním tenise se tedy snaží mladé hráče ihned dávat do svých seniorských týmů, aby se hrávali více zápasů a zlepšovali se.

1.1) Vyberte, které mládežnické týmy u vás v oddílu fungují.

a) mladší žáci	e) dorostenci	ch) přípravka
b) mladší žákyně	f) dorostenky	
c) starší žáci	g) junioři	
d) starší žákyně	h) juniorky	

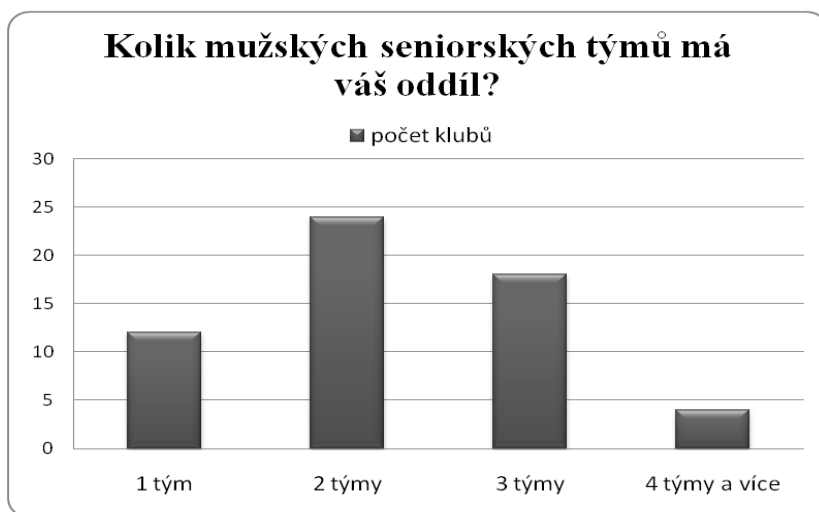

Obrázek č. 2 Počet mládežnických týmů

Oddílů, co nějaký tým mládeže vede je celkem 19. Z tohoto grafu je patrné, že když už oddíl nějaké mládežnické týmy má, tak většinou nevede pouze jeden. Kluby zaměřující se na vedení mládeže, se objevují především ve velkých městech, kde se koncentruje velké množství mladých lidí. V menších městech je to spíše ojediněle. Také je zřejmé, že o stolní tenis mají větší zájem chlapci než dívky.

2) Kolik mužských seniorských týmů má váš oddíl?

- a) 1 tým c) 3 týmy
b) 2 týmy d) 4 týmy a více

Obrázek č. 3 Počet mužských seniorských týmů v klubu

Na tento graf odpovídalo 58 klubů z jihočeského kraje. Největší procentuální zastoupení (41%) náleží těm, které ve svém oddílu mají dva mužské seniorské týmy. O několik klubů méně vede ve svých oddílech tři týmy a o stupínek níže jsou kluby s jedním mužským seniorským týmem. Kluby, které provozují čtyři a více mužských seniorských týmů by se daly spočítat na prstech jedné ruky.

3) Má váš oddíl ženský seniorský tým?

- a) ano
b) ano, máme dva a více ženských seniorských týmů
c) ne

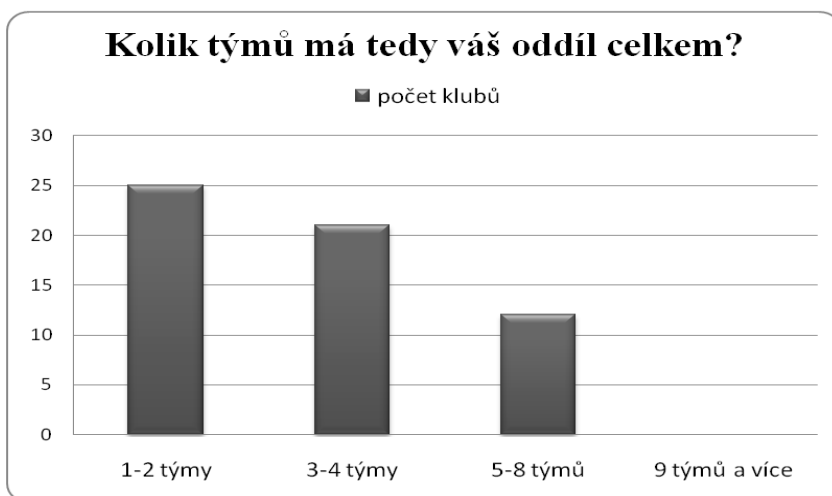

Obrázek č. 4 Procentuální vyjádření ženských seniorských týmů v klubu

Další graf nám jasně ukazuje, že ping-pong je doménou mužů. Bylo tomu tak v celé jeho historii a přetrvalo to až do dnešní doby. Naskytá se tedy otázka, proč se stolnímu tenisu nevěnuje větší počet žen? Podle mého názoru je to z důvodu nízké komerčnosti. V naší republice není zdaleka tak prezentován jako třeba volejbal, basketbal a ostatní kolektivní sporty.

4) Kolik týmů má tedy váš oddíl celkem?

- a) 1-2 týmy
- b) 3-4 týmy
- c) 5-8 týmů
- d) 9 a více týmů

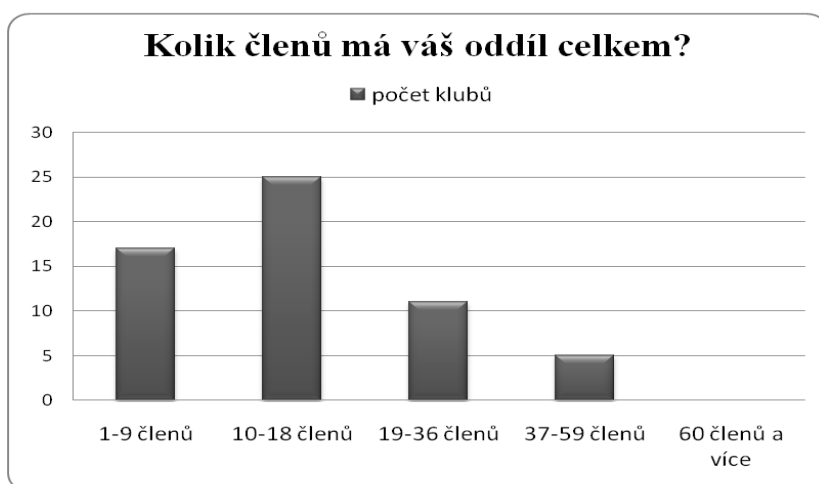

Obrázek č. 5 Počet týmů celkem v jednom klubu

Graf zobrazený na obrázku č. 5 je jakýmsi shrnutím grafů předešlých. Není proto překvapením, že nejvíce klubů má jen jeden až dva týmy a to nejrozšířenější seniorská mužstva mužů. O něco méně oddílů vede tři až čtyři týmy. Na třetím stupínku je pět až osm týmů, tj. především v klubech se širší základnou mládeže. Ani jeden z oslovených klubů nevede devět a více týmů.

5) Kolik členů má váš oddíl celkem?

- a) 1-9 členů
- b) 10-18 členů
- c) 19-36 členů
- d) 37-59 členů
- e) 60 členů a více

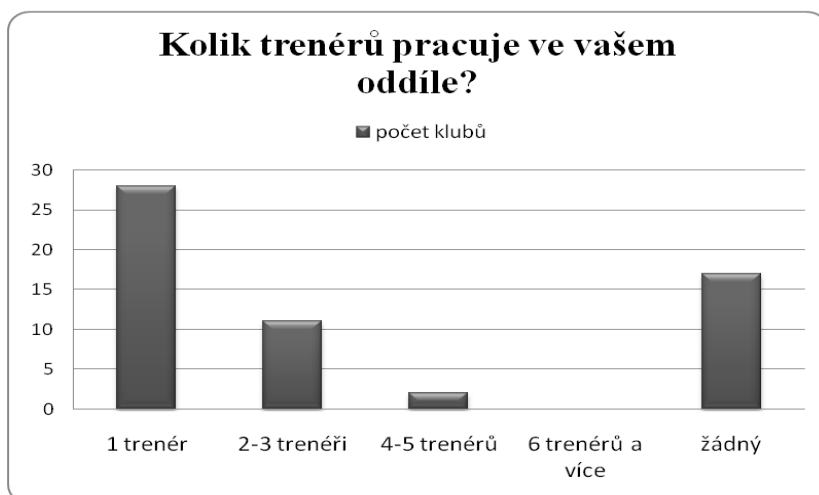

Obrázek č. 6 Celkový počet členů v oddíle

Nejčastější odpověď na tuto otázku byla deset až osmnáct členů. To bylo pravděpodobné vzhledem k předešlým výsledkům, co se týče počtu týmů v klubu. Na druhém místě skončil nejmenší počet členů a to jeden až devět. Týká se to hlavně menších obcí hrajících nejnižší soutěže v jihočeském kraji. Zbýlá místa obsazují početnější oddíly, které patří do kvalitnějších soutěží.

6) Kolik trenérů pracuje ve vašem oddíle?

- a) 1 trenér
- b) 2-3 trenéři
- c) 4-6 trenérů
- d) 7 trenérů a více
- e) žádný

Obrázek č. 7 Počet trenérů v jednom klubu

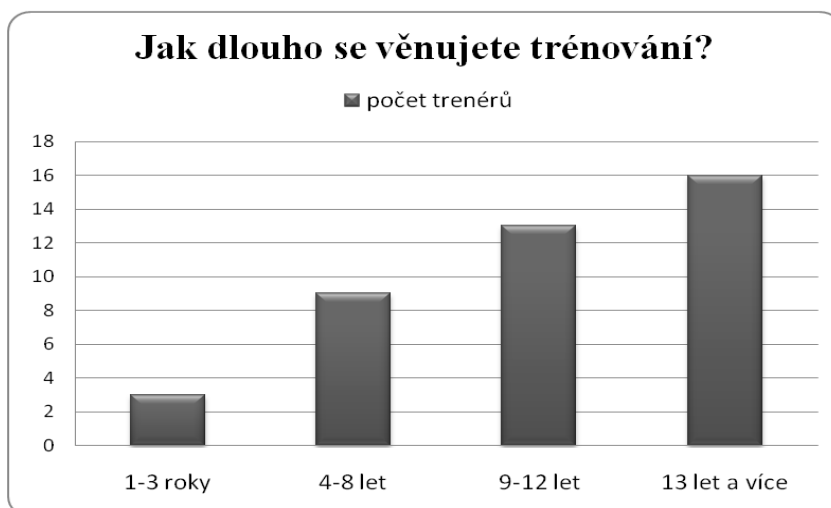
Výsledky tohoto dotazu mě překvapily. Nečekal jsem, že 71 % klubů bude mít trenéra, protože činnost trenérů ve stolním tenise je většinou čistě dobrovolná, bez jakéhokoli peněžního ohodnocení. Proto mě těší, že se ještě najdou lidé, co to dělají jen pro zábavu. Když si to ale vezmeme z druhé stránky, na deset až osmnáct členů klubu je jeden trenér pořád málo. Nedostatek trenérů má především vliv na hráče v mladším věku, u kterých je potřeba individuální trénink.

5.1.2 Druhá část dotazníku

Tato část se skládá z jedenácti položek (otázek). Ty jsou zaměřené na zjištění úrovně trenéra a tréninků v oddílech v jihočeském kraji. Na tuto část odpovídaly pouze kluby, které mají trenéra. Ke klubům kde trenéra nemají, se druhá část dotazníku nevztahovala, tedy kromě položek 14, 16, 17. Na ty odpovídali opět všichni.

1) Jak dlouho se věnujete trénování?

a) 1-3 roky	c) 9-12 let
b) 4-8 let	d) 13 a více let

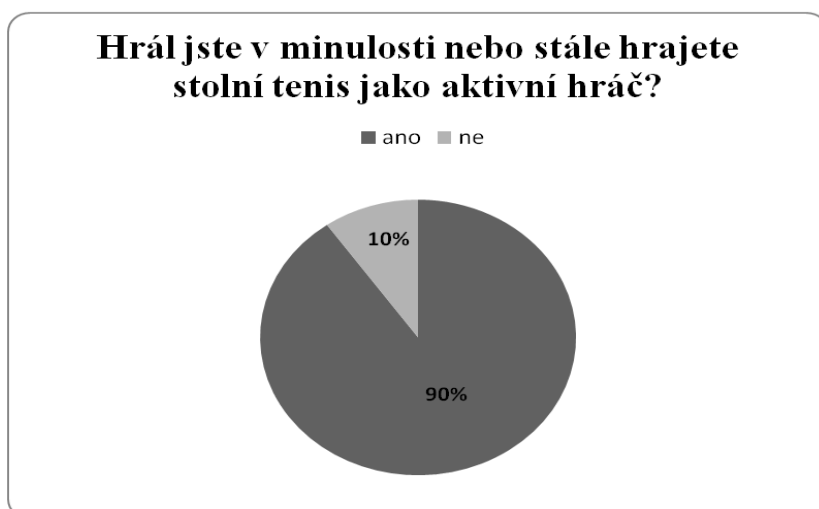
Obrázek č. 8 Délka trenérské činnosti

Zde jasně vidíme, že v oddílech trénují především starší trenéři. Počet nových trenérů se neustále zmenšuje. Řekl bych, že tyto výsledky jsou až alarmující. Jestliže to takhle půjde dál, můžeme se dočkat toho, že počet klubů majících trenéra bude velice nízké číslo.

2) Hrál jste v minulosti nebo stále hrajete stolní tenis jako aktivní hráč?

a) ano

b) ne

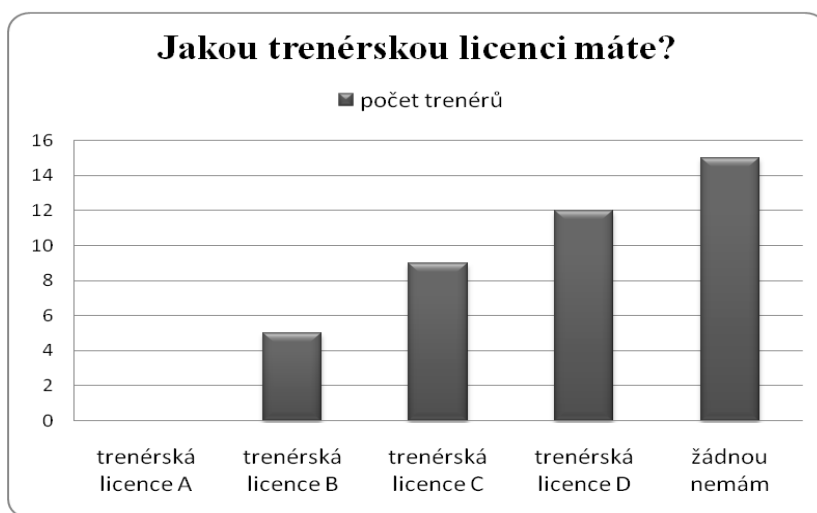

Obrázek č. 9 Procentuální vyjádření trenérů, kteří hráli nebo stále hrají stolní tenis jako aktivní hráči

Z obrázku č. 9 je patrné, že trenéři jsou nebo byli aktivní hráči tohoto sportu. Myslím si, že je to logické, protože ke stolnímu tenisu mají kladný vztah a jako řada jiných hráčů chtějí svoje zkušenosti předat dál.

3) Jakou trenérskou licenci máte?

- a) trenérská licence A
- b) trenérská licence B
- c) trenérská licence C
- d) trenérská licence D
- e) žádnou nemám

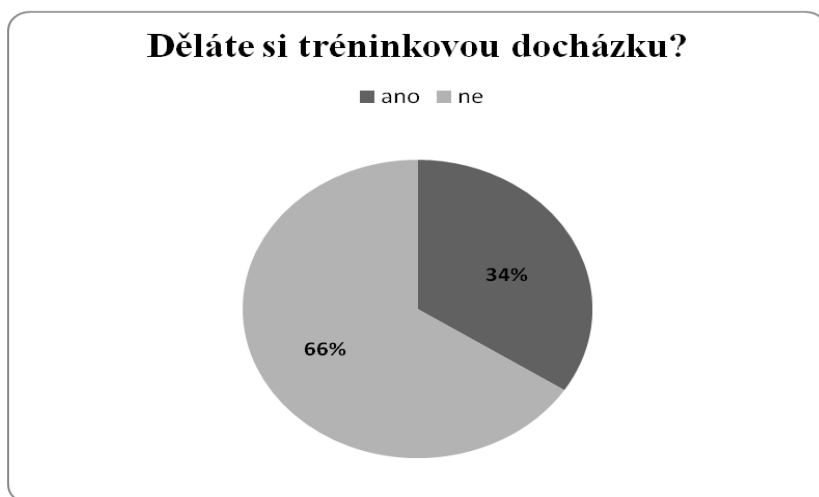

Obrázek č. 10 Licence trenérů

Další graf poukazuje na kvalifikaci trenérů. Převažují trenéři bez licence. To jsou především stále aktivní hráči staršího věku, kteří jsou pro ostatní členy klubu vzorem a přirozenou autoritou. Graf dále ukazuje lineární závislost mezi kvalifikovanými trenéry a druhem licence, tzn. čím vyšší úroveň licence tím menší počet trenérů ji vlastní.

4) Děláte si tréninkovou docházku?

- a) ano
- b) ne

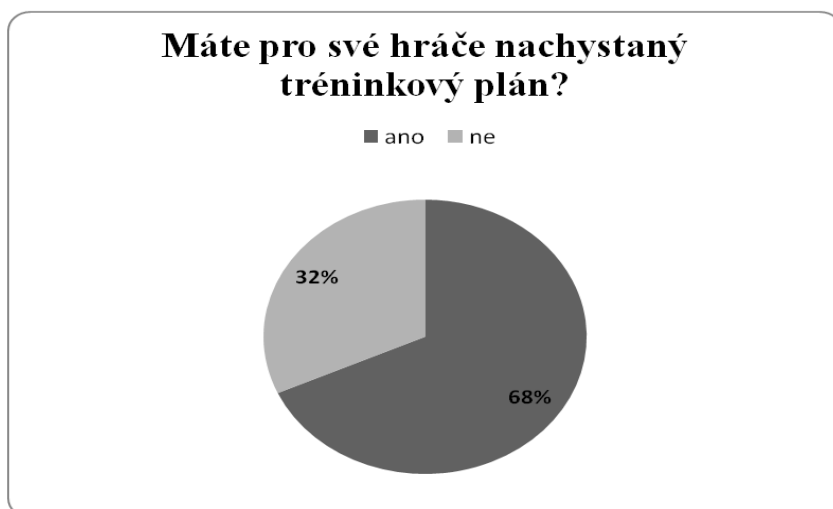

Obrázek č. 11 Vedení tréninkové docházky

Ze 41 oslovených trenérů si nyní tréninkovou docházku zapisuje pouze 34 %. Ovšem, když jsem s trenéry mluvil osobně, zjistil jsem, že na začátku své trenérské kariéry si téměř všichni tréninkovou docházku pečlivě vedli. Chtěli tím samozřejmě zjistit, kdo chodí a nechodí na tréninky, ale také si mysleli, že to pro hráče bude určitá motivace pro vyšší docházku. Časem však zjistili, že na trénink nechodí ti samí hráči a že se neobtěžují ani omlouvat. Řada trenérů to vzdala, protože neviděli žádný užitek této činnosti a byla to pro ně jen ztráta času.

5) Máte pro své hráče nachystaný tréninkový plán?

- a) ano
- b) ne

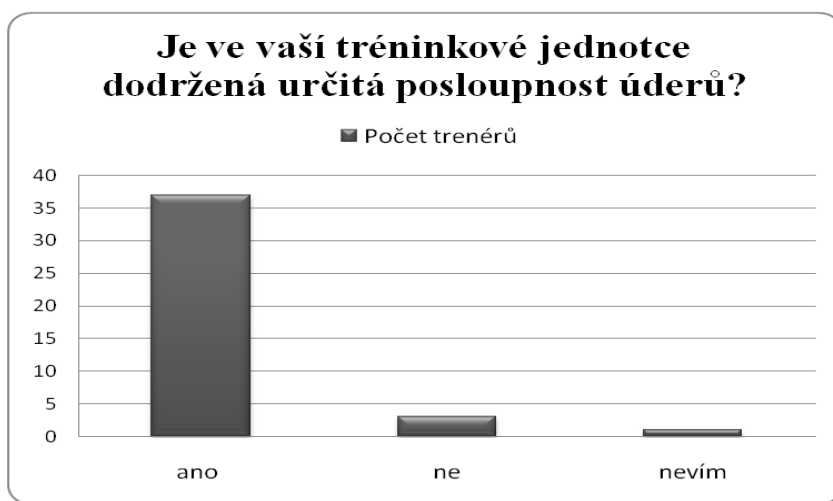

Obrázek č. 12 Trenéři, kteří si vedou tréninkový plán

Tento graf (obrázek č. 12) poukazuje na to, že si 68 % dotazovaných trenérů připravuje tréninkový plán. To považují u vedení hráčů za nezbytné. Je ale otázkou na kolik procent se připravený tréninkový plán daří plnit. Graf nám také ukazuje smutný fakt, že se pořád najdou tací, kteří tuto nesmírně důležitou činnost zanedbávají.

6) Je ve vaší tréninkové jednotce dodržena určitá posloupnost úderů?

- a) ano
- b) ne
- c) nevím

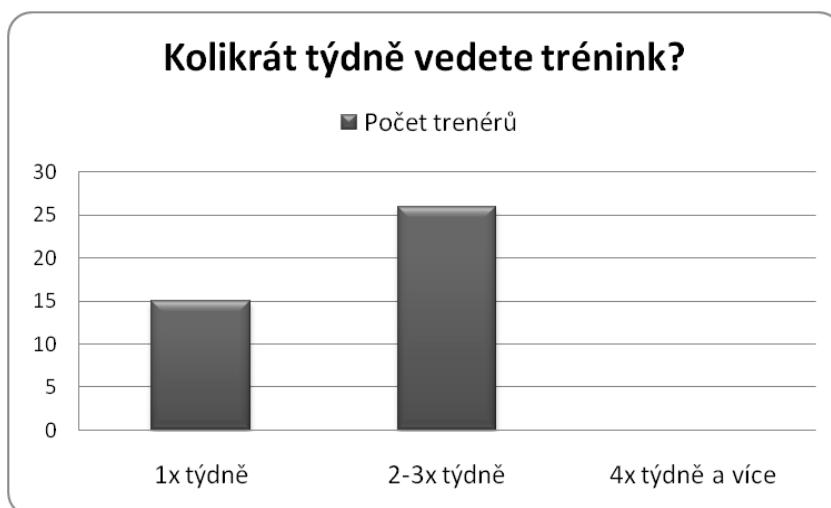

Obrázek č. 13 Dodržení posloupnosti úderů v tréninku

Téměř většina trenérů řídí hodinu podle svých naučených postupů. To je určitě pozitivní věc při trénování. Další věc je, že jejich naučené návyky jsou ideální pro správný rozvoj hráčů. Důležitým prvkem u trenéra by mělo být neustálé doplňování vědomostí a schopností pro daný sport. Měl by se snažit o sebevzdělání, jak z teoretického tak i z praktického hlediska. Aby se jeho úroveň tréninku neustále zvyšovala.

7) Kolikrát týdně vedete trénink?

- a) 1x týdně
- b) 2-3x týdně
- c) 4x týdně a více

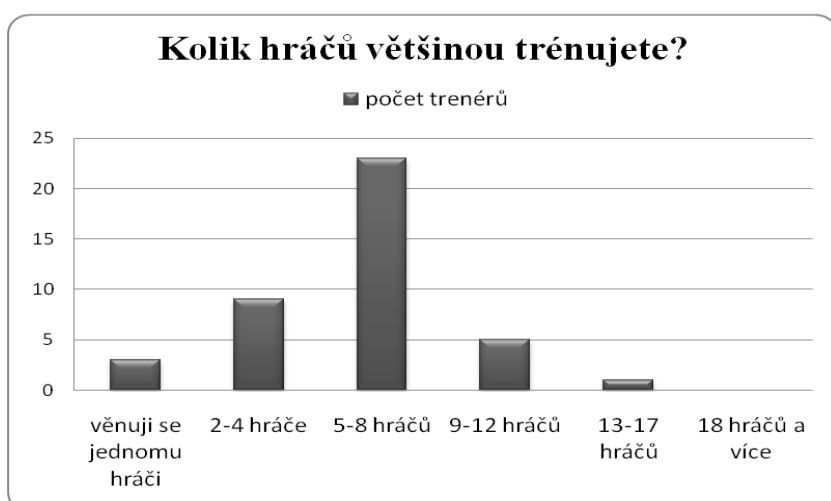

Obrázek č. 14 Intenzita vedených tréninků za týden

Trenéři v oddílech nejčastěji trénují dvakrát až třikrát v týdnu. Další část trenérů vede za týden pouze jeden trénink. Překvapilo mě, že ani jeden z trenérů nevede trénink alespoň čtyřikrát v týdnu. To je dané především tím, že tito lidé nejsou profesionální trenéři, tudíž se tím neživí. Mají svou vlastní práci a trenérskou činnost dělají jen ve svém volném čase, kterého v dnešním uspěchaném světě není nazbyt.

8) Kolik hráčů většinou trénujete?

- a) věnuji se pouze jednomu hráči
- b) 2-4 hráče
- c) 5-8 hráčů
- d) 9-12 hráčů
- e) 13-17 hráčů
- f) 18 a více hráčů

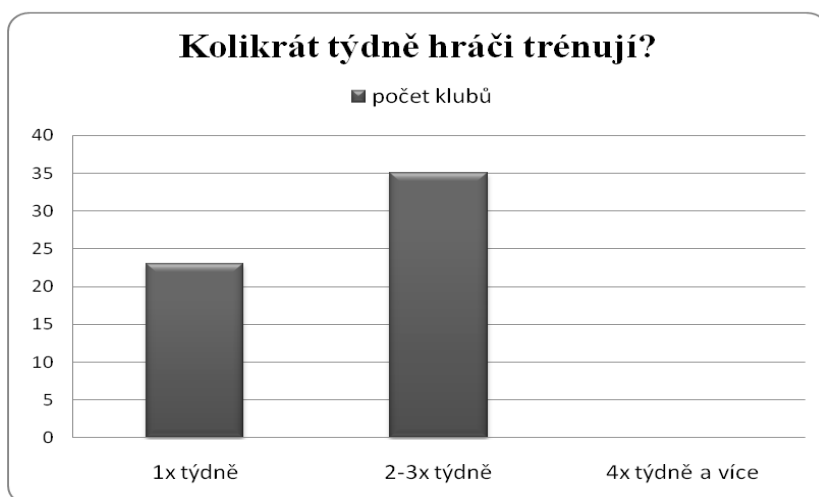

Obrázek č. 15 Počet hráčů na tréninku

Ze srovnání klubů v jihočeském kraji (obrázek č. 15) vyšlo, že nejvyšší počet trenérů vede na tréninku něco mezi 5 až 8 hráči. Také poměrně velké procento zastoupení mají trenéři, kteří vedou 2 až 4 hráče. Čísla z grafu mě zaskočily. Z předešlé části dotazníku jsem čekal, že počet hráčů na tréninku bude vyšší. Je to způsobené nejspíš tím, že na trénink nikdy nedorazí úplně všichni hráči. I když počty hráčů na tréninku jsou podle mého úsudku dobré, trenéři uváděli, že by zejména mladší hráči měli mít větší zájem o individuální trénink. Kolonka “věnuji se jednomu hráči” znamená, že trenér poskytuje hráči soukromé hodiny.

9) Kolikrát týdně hráči trénují?

- a) 1x týdně
- b) 2-3x týdně
- c) 4x týdně a více

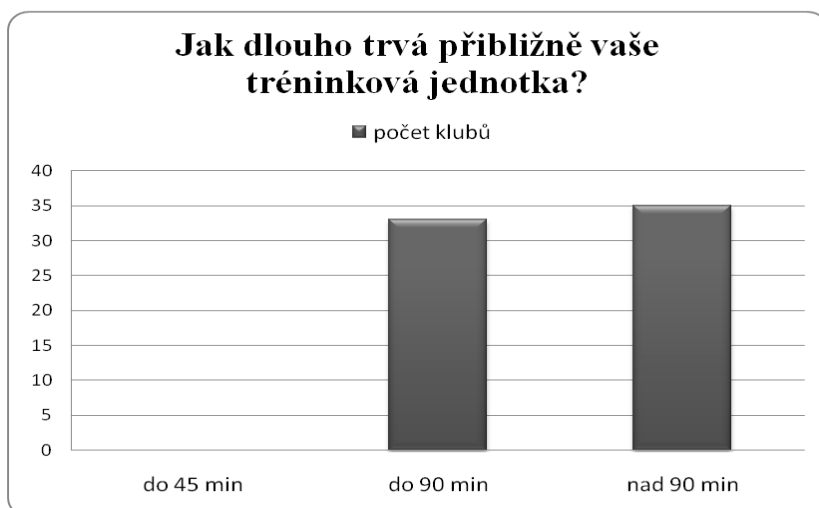

Obrázek č. 16 Počet tréninků hráčů za týden

Stejně jako trenéři ani hráči z jihočeského kraje nejsou profesionálové. Tudíž se musí živit jinou prací a stolní tenis provozovat ve svém volném čase. Z toho důvodu mají kluby nastaveny maximální počet tří tréninků za týden. Nejčastěji oddíly trénují dvakrát až třikrát v týdnu. Ostatní kluby trénují pouze jednou za týden.

10) Jak dlouho trvá přibližně vaše tréninková jednotka?

- a) do 45 min
- b) do 90 min
- c) nad 90 min

Obrázek č. 17 Délka tréninkové jednotky

Tento graf znázorňuje, že většina tréninků ve stolním tenise je jako u mnoha dalších sportů kolem 90 minut. Rozdíl mezi kluby trénujících nad 90 minut a těmi, co věnují tréninku do hodiny a půl je téměř zanedbatelný. Že ani jeden klub netrénuje do 45 minut je nejspíš kvůli tomu, že tréninky jsou spíše méně časté, ale o to déle trvají.

11) Jsou ve vašem oddíle svěřenci, kteří trénují týdně vícekrát než ostatní?

- a) ano c) nevím
b) ne

Obrázek č. 15 Počet klubů, ve kterých hráči trénují vícekrát v týdnu

Výsledek tohoto grafu nám ukazuje, že hráčů, kteří se snaží zlepšovat v jednotlivých klubech je velké množství. Téměř 61 %. Jsou to především mladší hráči, prahnoucí po úspěchu a snažící se dostat na co nejvyšší úroveň. Je tu ovšem problém v

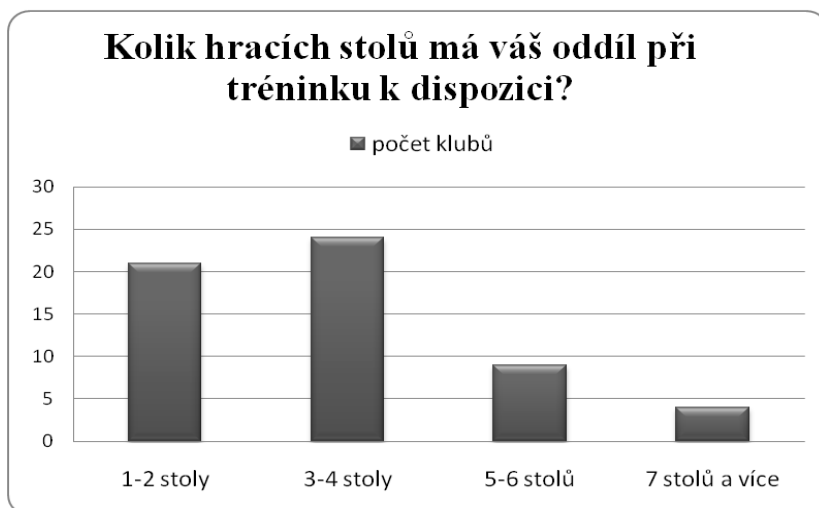
tom, že chodí trénovat ve dvojicích bez účasti trenéra. Nemá je tedy kdo individuálně připravovat, což je na rozvoj hráčů nejlepší možný způsob.

5.1.3 Třetí část dotazníku

Poslední část dotazníku se skládá ze sedmi položek (otázek). Položky mají zjistit úroveň a stav vybavení heren v oddílech jihočeského kraje. Na tuto část odpovídaly opět všechny kluby.

1) Kolik hracích stolů má váš oddíl při tréninku k dispozici?

- a) 1-2 stoly c) 5-6 stolů
b) 3-4 stoly d) 7 stolů a více

Obrázek č. 16 Počet stolů v oddílech

Z porovnávání oddílů v jihočeském kraji vyšlo, že největší počet z nich má k dispozici tři až čtyři stoly. Skoro stejný počet klubů může využívat pouze dva a méně stolů. Oddílů, které mají větší počet stolů, už je rapidně méně. Stoly na dobré úrovni stojí nemalé peníze a pro menší kluby je to z hlediska financí neřešitelný problém.

2) Má u vás stůl dostatek místa na hraní? (min rozměr je 10 x 5m)

- a) myslím, že ano
b) myslím, že ne

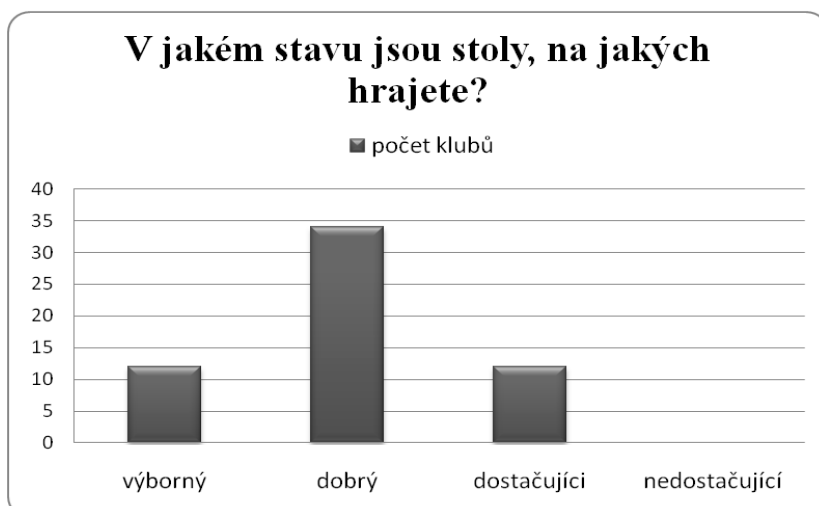

Obrázek č. 17 Dostatek místa na hraní kolem stolu

Téměř 80 % klubů uvedlo, že mají dostatek místa na hraní. Čekal jsem, že klubů, co mají zhoršené podmínky při trénování, bude mnohem více vzhledem k tomu, že v jihočeském kraji převažují menší kluby.

3) V jakém stavu jsou stoly, na jakých hrajete?

- a) výborné
- b) dobré
- c) dostačující
- d) nedostačující

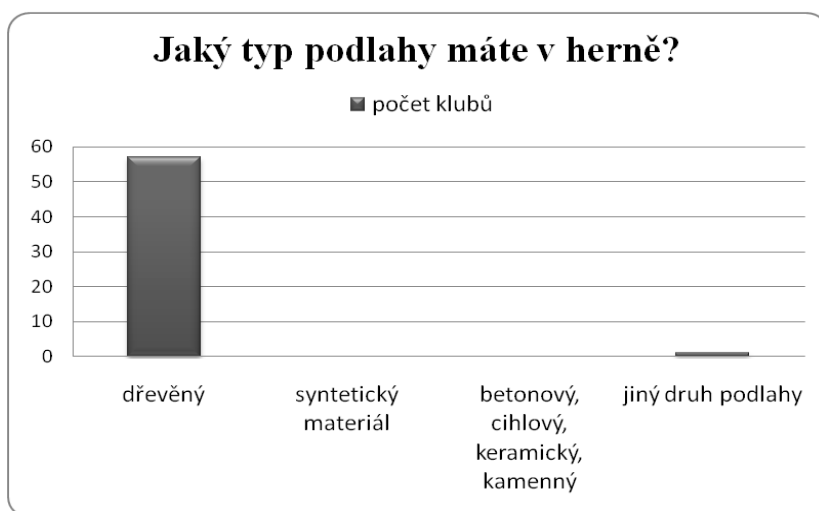

Obrázek č. 18 Stav stolů v oddílech

Odpovědi na obrázku č. 18 ukazují, že většina klubů je se stavem svých stolů spokojena. Vysvětlují si to tím, že i když jsou tyto stoly dražší, jsou kvalitní a vydrží dlouhou dobu. Navíc jejich údržba není příliš náročná.

4) Jaký typ podlahy máte v herně?

- a) dřevěný
- b) syntetický materiál
- c) betonový, cihlový, keramický, kamenný
- d) jiný druh podlahy (*uved'te který*)

Obrázek č. 19 Typ podlahy v herně

Výsledky této otázky poukazují na jasnou dominanci dřevěné podlahy. Dalo se to předpokládat vzhledem k nepřiměřeně vysoké ceně speciálního syntetického materiálu. Pouze jeden ze všech oslovených klubů uvedl jako podlahový podklad linoleum, což není vyhovující z důvodu kluzkého povrchu.

5) Je místnost, ve které hrajete (trénujete) dostatečně osvětlená? (*hrací prostor by měl být osvětlen světelnými zdroji a to minimálně jedním zdrojem nad středem stolu*).

- a) myslím, že ano
- b) myslím, že ne

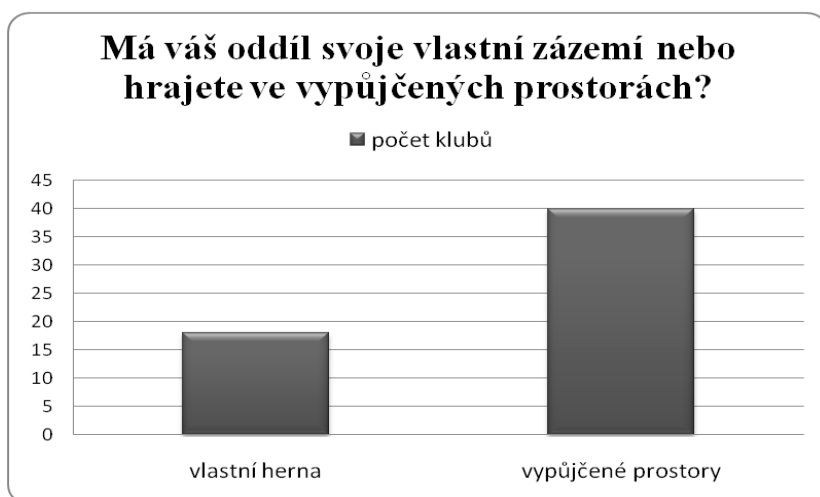
Obrázek č. 20 Osvětlení herny v klubech

Větší procento klubu má hernu stolního tenisu dostatečně osvětlenou. I když tato odpověď je subjektivní podle pocitu respondentů. Je možné, že skutečnost se od těchto výsledků mírně liší. Přesto, že si to většina lidí neuvědomuje, světlo je pro hru velmi důležité.

6) Má váš oddíl svoje vlastní zázemí nebo hrajete (trénujete) v pronajatých prostorách (kulturní dům, sokolovna atd.)?

a) vlastní zázemí

b) vypůjčené prostory

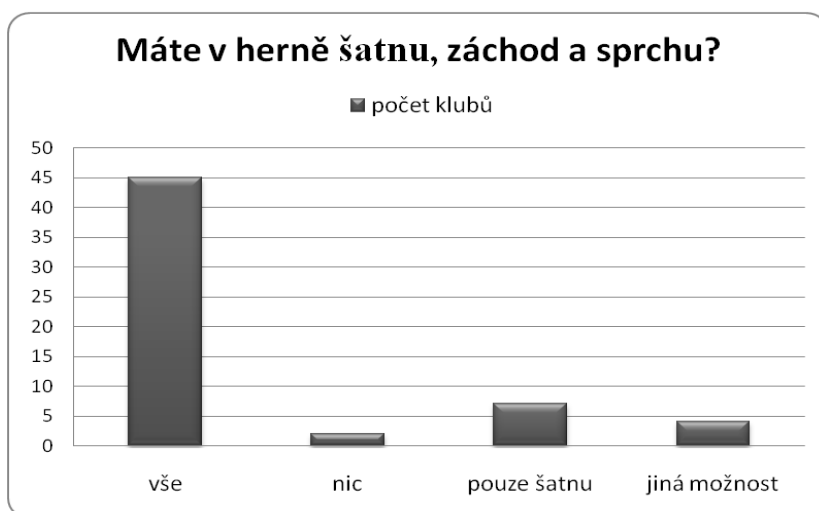
Obrázek č. 21 Vlastní nebo pronajaté zázemí

Jak z grafu vyplývá, převažují kluby hrající ve vypůjčených prostorách. Podle mého názoru je to způsobeno nedostatkem peněžních zdrojů, které neumožňují stavbu

vlastní budovy. Kluby jsou tak nuceny hrát v kulturních domech, sokolovnách či v jiných společenských prostorách.

7) Máte v herně šatnu, záchod a sprchu?

- a) vše
- b) nic
- c) pouze šatnu
- d) jiná možnost (*uved'te, co tedy v herně máte*)

Obrázek č. 22 Šatny, záchody a sprchy

Tyto odpovědi jsou úzce spojeny s předešlou otázkou. Je logické, že když oddíl hraje ve společenských budovách, že mají k dispozici nejenom šatnu, ale i záchod a sprchu. Jako pozitivní fakt beru opravdové minimum oddílů bez sociálního zařízení.

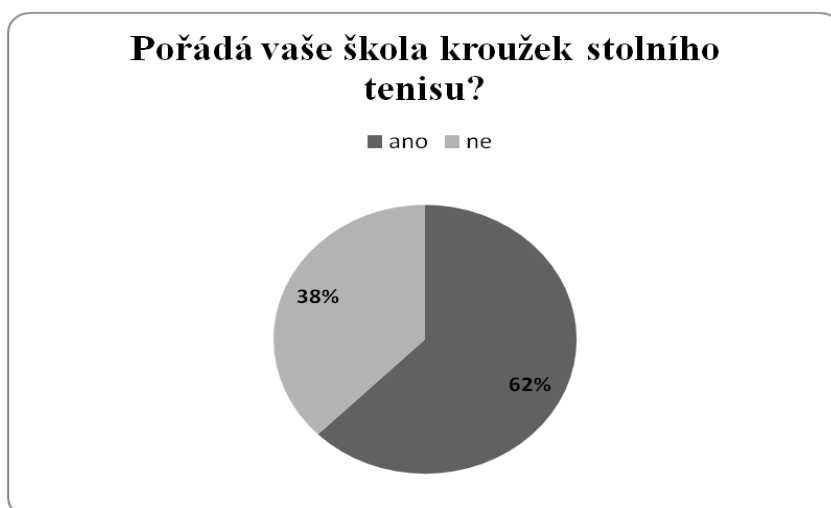
5.2 Zpracování dat dotazníků z kroužků stolního tenisu

Vypracovat stav a úroveň tréninků všech kroužků v celém jihočeském kraji by bylo velmi obtížné. Obzvláště když v tomto kraji nebydlím. Proto jsem se zaměřil pouze na kroužky vedené ve školách. V jihočeském kraji jsem našel celkem 375 škol a to od základních až po ty vysoké. Všem školám jsem dotazník poslal pomocí pošty (emailu). Dotazník měl zjistit stav a úroveň tréninků v kroužcích. Tento dotazník byl velmi jednoduchý, skládal se pouze ze tří položek a to hlavně z důvodu co nejvyšší návratnosti. Po zaslání dotazníků emailem se vrátilo celkem 288 vyplněných kusů zpět. To je 77% návratnost. Proto jsem už žádnou jinou metodu než dotazníkovou při získávání dat nepoužil.

1) Pořádá vaše škola kroužek stolního tenisu?

a) ano *(pokračujte dalšími otázkami)*

b) ne *(tímto pro vás dotazník končí)*

Obrázek č. 23 Znárodnění výskytu kroužků stolního tenisu na školách

Na tuto otázku odpovídalo 375 škol z celého jihočeského kraje. Celých 62 % z nich provozuje kroužek stolního tenisu. Toto číslo bych čekal i vyšší vzhledem k rozšířenosti tohoto sportu. Ovšem hodně škol, kde přímo kroužek nemají, poskytuje žákům na chodbách hrací stůl, kde si o přestávkách mohou zahrát ping-pong.

2) Kolikrát týdně je ve vaší škole veden kroužek stolního tenisu?

a) 1x týdně

b) 2x týdně

c) 3x týdně a více

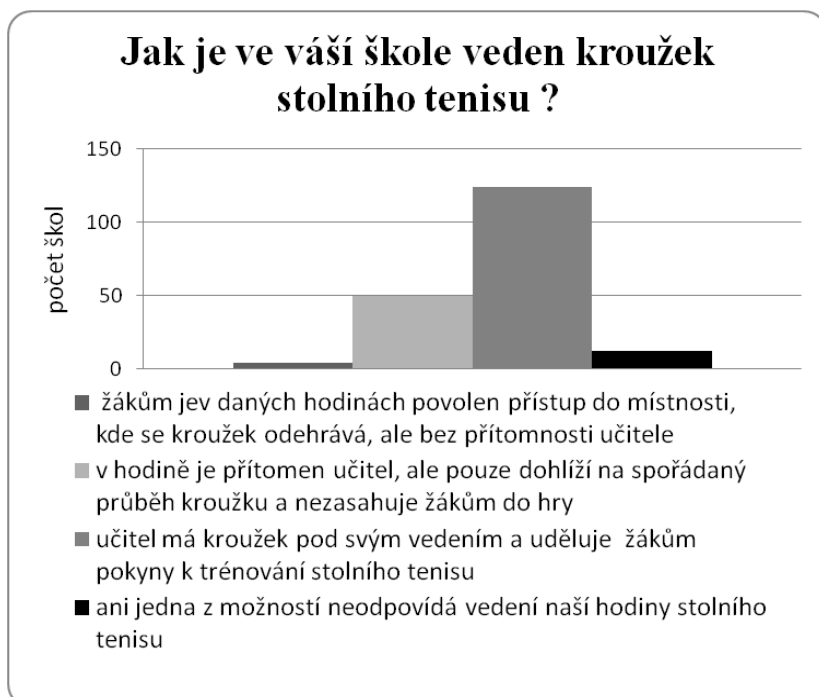

Obrázek č. 24 Intenzita trénování kroužků stolního tenisu na školách za týden

Ve školách se nejvíce kroužek stolního tenisu vyučuje dvakrát do týdne, což je podle mě dobrý výsledek. O poznání menší procento škol vede kroužek pouze jednou týdně. Jen malé množství školních institucí vyučuje kroužek třikrát a více za týden. Prvenství v této otázce získala Jihočeská univerzita se šesti hodinami za týden.

3) Jakým způsobem je ve vaší škole veden kroužek stolního tenisu?

- a) žákům je v daných hodinách povolen přístup do místnosti, kde se kroužek odehrává, ale bez přítomnosti učitele
- b) v hodině je přítomen učitel, ale pouze dohlíží na spořádaný průběh kroužku a nezasahuje žákům do hry
- c) učitel má kroužek pod svým vedením a uděluje žákům pokyny k trénování stolního tenisu
- d) ani jedna z možností neodpovídá vedení naší hodiny stolního tenisu

Obrázek č. 25 Způsob vedení hodiny kroužků stolního tenisu na školách

Díky této otázce se zjistilo, jak je veden na školách kroužek stolního tenisu. Převažuje forma, která je pro vývoj stolního tenisu nejúčinnější. A to, když má kantor kroužek pod svým vedením. Tuto možnost poskytuje svým žákům přes sto škol. Méně vhodná metoda, kdy je učitel v hodině pouze přítomen, jako dozor je na padesáti školách. Jako jinou možnost než skýtá moje nabídka, byla uvedena kombinovaná hodina. Spočívala v samostatném výběru žáků zúčastnit se volné hry nebo výukové hodiny s učitelem.

6 Závěr

Již, od mého mladého věku mě rodiče vedli k řadě sportů. Jeden z nich byl i stolní tenis. Ten mi postupem času přirostl k srdci více než ostatní sporty. Jelikož jsem z malé vesničky, kde nebylo moc sportovních využití, skoro jediná možnost, jak se pravidelně zabavit bylo jít si „pinknout“ ke stolu na obecním úřadě. S přibývajícím věkem u mě jako u řady dalších chlapců nakonec zvítězil fotbal. Byl rozšířenější a hrál ho téměř každý můj kamarád. Stolní tenis jsem tedy opustil. Ovšem kladný vztah k němu mám dodnes a rád si ho kdykoli opět zahraji. Když se mi tedy naskytla možnost psát bakalářskou práci právě o tomto sportu, neváhal jsem ani chvíli a vybral si téma o stolním tenise.

Mým úkolem bylo zjistit a porovnat stav a úroveň oddílů a kroužků stolního tenisu v jihočeském kraji. Tohoto cíle jsem se snažil dosáhnout pomocí dotazníků, které jsem rozesílal poštou do oddílů a kroužků. Zjistit všechny oddíly v jihočeském kraji nebylo zas tak obtížné, ale zjistit počty všech kroužků, které se zde vyskytují, byl velký problém. Proto jsem se zaměřil pouze na kroužky vedené ve školách. I když návratnost dotazníků nebyla samozřejmě sto procentní, myslím, že si o stavu a úrovni tréninků v klubech a kroužcích stolního tenisu můžeme z dosažených výsledků udělat dobrý obrázek.

Výsledky z klubů ukazují, že v jihočeském kraji mají oddíly podle mého mínění velký počet hráčů. V jednom klubu je průměrně něco mezi deseti až osmnácti hráči a jsou to především mužské týmy. Ženských a mládežnických týmů je jen pomálu. Stav a úroveň vybavení v oddílech si myslím je na dobré úrovni. Většina klubů má vyhovující podmínky k trénování. To se týče především hracích stolů, podlah, osvětlení, prostoru a zázemí. K úrovni tréninků v klubech jsem už skeptičtější. Skoro každý oddíl má aspoň jednoho trenéra, který se snaží podle svých schopností a zkušeností vést trénink co nejlépe. Z výsledků ale vyšlo, že většina trenérů stolního tenisu v jihočeském kraji žádnou trenérskou licenci nemá, a když ano tak tu nejnižší. Tudíž můžeme předpokládat, že ani tréninky nebudou vedeny na vysoké úrovni. Třeba trenéry stolního tenisu podceňuju, ale z mých zkušeností z fotbalu vím, že trenéři bez licence nevedou příliš kvalitní trénink. Další výsledky získaných ze škol poukazují na to, že větší polovina z nich provozuje kroužek stolního tenisu a to především dvakrát za týden. Pro mě příjemnou zprávou je, že kroužky jsou nejčastěji zcela vedeny učitelem, který se snaží žáky trénovat a tím zlepšovat jejich hru.

Některé výsledky mě překvapily, jiné jsem očekával. Zajímavou problematikou by mohlo být srovnání stavu a úrovně tréninků oddílů jihočeského kraje třeba s tím, ve kterém žiji já. To už by bylo ale na další samostatnou práci.

Referenční seznam

1. Andreadis, I. (1959). *Třemi světadíly*. Praha: STN.
2. Bosák, E. a kol. (1969). *Stručný přehled vývoje sportovních odvětví v Československu*. Praha: Olympia.
3. Demetrovič, E. (1984). *Stolný tenis*. Bratislava: Šport.
4. Frömel, K. (2002). *Kompendium psaní a publikování v kinantropologii*. Olomouc: Fakulta tělesné kultury.
5. Husa, V. (1962). *Dějiny Československa*. Praha: Orbis.
6. Hýbner, J. (2002). *Stolní tenis*. Praha: Grada.
7. Chráška, M. (2007). *Metody pedagogického výzkumu*. Praha: Grada.
8. Kelén, Š. (1932). *O stolním tenisu*. Beroun: A. Šefl.
9. Mišičková, L. (2010). *Stolní tenis*. Praha: Grada.
10. Nekvasil, J., Piwetz, H. (1940). *Stolní tenis a jeho svět*. Praha: Český svaz stolního tenisu.
11. Pivec, H. (1975). *Padesát let stolního tenisu v Československu*. Praha: Výbor svazu stolního tenisu.
12. Pražák, M. (1955). *Stolní tenis*. Praha: STN.
13. Slobodzian, V. (2005). *80 let československého stolního tenisu*. Praha: Spozia.
14. Šafařík, V., Donát, F., Jirásek, P. (2001). *Pravidla stolního tenisu*. Praha: Primus.
15. Štumbauer, J. (1990). *Základy vědecké práce v tělesné kultuře*. České Budějovice: Pedagogická fakulta.
16. Váňa, B. (1948). *Pět stupňů k mistrovství světa*. Praha.
17. Votava, Š. (2009). *Historie stolního tenisu v českých zemích v letech 1920 – 1945*. České Budějovice: Pedagogická fakulta.

Internet

1. http://cs.wikipedia.org/wiki/Stoln%C3%AD_tenis
2. http://cs.wikipedia.org/wiki/Stoln%C3%AD_tenis#Zlat.C3.A1_.C3.A9ra_.C4.8Desk.C3.A9ho_stoln.C3.ADho_tenisu
3. http://www.gamepark.cz/stolni_tenis_464167.htm
4. <http://www.obec-lukov.cz/tj/stolni-tenis/clanek-podrobna-historie-stolniho-tenisu.html>
5. <http://www.pooltables-rotter.com/e-shop/stolni-tenis-ping-pong/historie-stolniho-tenisu/>
6. http://cs.wikipedia.org/wiki/Stoln%C3%AD_tenis#Revoluce_v_pravidlech_v_roce_2000
7. <http://www.pinec.info/htm/>
8. <http://gis.kraj-jihocesky.cz/skoly.jsp>
9. <http://www.ping-pong.cz/mladez.php?sekce=clanky&clanky=vse&id=1731>
10. <http://www.zakladniskoly.cz/seznam-skol/jihocesky-kraj/>
11. <http://www.stredniskoly.cz/seznam-skol/jihocesky-kraj/>

Seznam Příloh

Příloha 1: Dotazník pro kluby

Příloha 2: Dotazník pro školy

Příloha 1: Dotazník pro kluby

Správnou odpověď označte podtržením a v některých otázkách odpověď prosím doplňte. Pokud budete chtít svoje odpovědi rozšířit, napište svoje poznatky pod dotazník.

ČÁST 1 - stav oddílu

1) Vede váš oddíl mládežnické týmy?

- a) ano *(pokračujte otázkou 1.1)*
- b) ne *(pokračujte otázkou 2)*

1.1) Vyberte, které mládežnické týmy u vás v oddílu fungují.

- a) přípravka e) starší žákyně ch) juniorky
- b) mladší žáci f) dorostenci
- c) mladší žákyně g) dorostenky
- d) starší žáci h) junioři

2) Kolik mužských seniorských týmů má váš oddíl?

- a) 1 tým
- b) 2 týmy
- c) 3 týmy
- d) 4 týmy a více
- e) žádný

3) Má váš oddíl ženský seniorský tým?

- a) ano
- b) ano, máme dva a více ženských seniorských týmů
- c) ne

4) Kolik týmů má tedy váš oddíl celkem?

- a) 1-2 týmy
- b) 3-4 týmy
- c) 5-8 týmů
- d) 9 a více týmů

5) Kolik členů má váš oddíl celkem?

- a) 1-9 členů d) 37-59 členů
- b) 10-18 členů e) 60 členů a více
- c) 19-36 členů

6) Kolik trenérů pracuje ve vašem oddíle?

- a) 1 trenér
- b) 2-3 trenéři
- c) 4-5 trenérů
- d) 6 trenérů a více
- e) žádný (*ČÁST 2 přeskočte, kromě otázek 14, 16, 17*)

ČÁST 2 - úroveň trenéra a tréninku

7) Jak dlouho se věnujete trénování?

- a) 1-3 roky
- b) 4-8 let
- c) 9-12 let
- d) 13 a více let

8) Hrál jste v minulosti nebo stále hrajete stolní tenis jako aktivní hráč?

- a) ano
- b) ne

9) Jakou trenérskou licenci máte?

- a) trenérská licence A
- b) trenérská licence B
- c) trenérská licence C
- d) trenérská licence D
- e) žádnou nemám

10) Děláte si tréninkovou docházku?

- a) ano
- b) ne

11) Máte pro své hráče nachystaný tréninkový plán?

- a) ano
- b) ne

12) Je ve vaší tréninkové jednotce dodržena určitá posloupnost úderů?

- a) ano
- b) ne
- c) nevím

13) Kolikrát týdně vedete trénink?

- a) 1x týdně
- b) 2-3x týdně
- c) 4x týdně a více

14) Kolik hráčů většinou trénujete?

- a) věnuji se pouze jednomu hráči
- b) 2-4 hráče
- c) 5-8 hráčů
- d) 9-12 hráčů
- e) 13-17 hráčů
- f) 18 a více hráčů

15) Kolikrát týdně hráči trénují?

- a) 1x týdně
- b) 2-3x týdně
- c) 4x týdně a více

16) Jak dlouho trvá přibližně vaše tréninková jednotka?

- a) do 45 min
- b) do 90 min
- c) nad 90 min

17) Jsou ve vašem oddíle svěřenci, kteří trénují týdně vícekrát než ostatní?

- a) ano
- b) ne
- c) nevím

ČÁST 3 - úroveň vybavení

18) Kolik hracích stolů má váš oddíl při tréninku k dispozici?

- a) 1-2 stoly
- b) 3-4 stoly
- c) 5-6 stolů
- d) 7 stolů a více

19) Máte kolem stolu dostatek místa na hraní? (min rozměr je 10 x 5m)

- a) myslím, že ano
- b) myslím, že ne

20) V jakém stavu jsou stoly, na jakých hrajete?

- a) výborné
- b) dobré
- c) dostačující
- d) nedostačující

21) Jaký typ podlahy máte v herně?

- a) dřevěný
- b) syntetický materiál
- c) betonový, cihlový, keramický, kamenný
- d) jiný druh podlahy (uved'te který).....

22) Je místnost, ve které hrajete (trénujete) dostatečně osvětlená? (hrací prostor by měl být osvětlen světelnými zdroji a to minimálně jedním zdrojem nad středem stolu)

- a) myslím, že ano
- b) myslím, že ne

23) Má váš oddíl svoje vlastní zázemí nebo hrajete (trénujete) v pronajatých prostorách (kulturní dům, sokolovna atd.)?

- a) vlastní zázemí
- b) vypůjčené prostory

24) Máte v herně šatnu, záchod a sprchu?

- a) vše
- b) nic
- c) pouze šatnu
- d) jiná možnost (uved'te, co tedy v herně máte k dispozici).....

Příloha 2: Dotazník pro školy

Správnou odpověď označte podtržením a v některých otázkách odpověď prosím doplňte. Pokud budete chtít svoje odpovědi rozšířit, napište svoje poznatky pod dotazník.

1) Pořádá vaše škola kroužek stolního tenisu?

- a) ano *(pokračujte dalšími otázkami)*
- b) ne *(tímto pro vás dotazník končí)*

2) Kolikrát týdně je ve vaší škole veden kroužek stolního tenisu?

- a) 1x týdně
- b) 2x týdně
- c) 3x týdně a více

3) Jakým způsobem je ve vaší škole veden kroužek stolního tenisu?*(odpověď prosím vyberte z následujících možností, která se nejvíc podobá vaší hodině stolního tenisu)*

- a) žákům je v daných hodinách povolen přístup do místnosti, kde se kroužek odehrává, ale bez přítomnosti učitele
- b) v hodině je přítomen učitel, ale pouze dohlíží na pořádaný průběh kroužku a nezasahuje žákům do hry
- c) učitel má kroužek pod svým vedením a uděluje žákům pokyny k trénování stolního tenisu
- d) ani jedna z možností neodpovídá vedení naší hodiny stolního tenisu *(uved'te jiný způsob)*.....
.....
.....
.....
.....